

OSNUTEK BESEDILA DOLOČB ZAKONA O SKUPNIH TEMELJIH SISTEMA PLAČ V JAVNEM SEKTORJU

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina)

Ta zakon ureja skupne temelje sistema plač funkcionark in funkcionarjev (v nadaljnjem besedilu: funkcionar) in javnih uslužbenk in javnih uslužbencev (v nadaljnjem besedilu: javni uslužbenec) v javnem sektorju, posebnosti za določanje plač javnim uslužbencem in funkcionarjem znotraj posameznega plačnega stebra ter sklepanje kolektivnih pogodb, s katerimi se urejajo plače v javnem sektorju.

2. člen (pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. Javni sektor so:
 - državni organi in samoupravne lokalne skupnosti,
 - javne agencije, javni skladi, javni zavodi in javni gospodarski zavodi ter
 - druge osebe javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti.Javna podjetja in gospodarske družbe, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali samoupravna lokalna skupnost, niso del javnega sektorja po tem zakonu.
2. Državni organ je organ državne uprave in drug državni organ.
3. Organ državne uprave je ministrstvo, organ v sestavi ministrstva, vladna služba in upravna enota.
4. Drug državni organ je Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor), Državni svet Republike Slovenije, Ustavno sodišče Republike Slovenije, Računsko sodišče Republike Slovenije, Varuh človekovih pravic Republike Slovenije, pravosodni organ in drug državni organ, ki ni organ državne uprave.
5. Pravosodni organ je sodišče, državno tožilstvo in državno odvetništvo.
6. Uporabniki proračuna so državni organi in samoupravne lokalne skupnosti, javne agencije, javni skladi, javni zavodi ter druge osebe javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti, v skladu s predpisi, ki določajo neposredne in posredne uporabnike državnega proračuna in proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti. Izraz uporabnik proračuna se za namen tega zakona uporablja tudi za javne gospodarske zavode.
7. Plačni steber so delovna mesta, nazivi in funkcije, ki so med seboj primerljivi glede na vsebino del in nalog ali druge okoliščine v zvezi z opravljanjem dela.
8. Funkcionarji so osebe, ki pridobijo mandat za izvrševanje funkcije s splošnimi volitvami, osebe, ki pridobijo mandat za izvrševanje funkcije izvršilne in sodne oblasti z izvolitvijo ali imenovanjem v državnem zboru ali Vladi Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) ali predstavniskem telesu lokalne skupnosti ter druge osebe, ki jih skladno z zakonom kot funkcionarje izvolijo ali imenujejo nosilci zakonodajne, izvršilne ali sodne oblasti. Kot funkcionar po tem zakonu se obravnava tudi predsednik sveta samoupravne narodne skupnosti.
9. Javni uslužbenec je zaposleni, ki sklene delovno razmerje v javnem sektorju iz 1. točke tega člena.
10. Katalog funkcij, delovnih mest in nazivov je spisek funkcij, delovnih mest in nazivov v javnem sektorju.
11. Akt o sistemizaciji delovnih mest je akt, v katerem so v skladu z notranjo organizacijo določena delovna mesta, potrebna za izvajanje nalog državnega organa, uprave samoupravne lokalne skupnosti oziroma osebe javnega prava, z opisom pogojev za zasedbo delovnih mest in nalog na posameznih delovnih mestih ter plačni razredi.
12. Delovno mesto je v organizacijski strukturi najnižja organizacijska enota, ki ima v okviru delovnega ali poklicnega področja opredeljene glavne naloge.

13. Naziv je poimenovanje, ki ga javni uslužbenec pridobi z imenovanjem, izvolitvijo, podelitvijo ali napredovanjem v skladu z zakonom. Formacijske dolžnosti v skladu z zakonom, ki ureja napredovanje v Slovenski vojski, se za potrebe tega zakona štejejo za delovna mesta.
14. Zahtevnost delovnega mesta, naziva in funkcije je prvina za določanje osnovnih plač na plačni lestvici. Določa se z zahtevnostjo nalog in iz njih izhajajočo zahtevano usposobljenostjo (zahtevana strokovna izobrazba, potrebna dodatna znanja in izkušnje), odgovornostjo, pooblastili in omejitvami, psihofizičnimi in umskimi napori ter vplivi okolja.
15. Plačno skupino sestavljajo funkcije oziroma delovna mesta in nazivi značilni za dejavnost oziroma istovrstna delovna mesta v vseh dejavnostih. Plačna skupina se glede na skupne značilnosti funkcij, delovnih mest in nazivov deli na plačne podskupine.
16. Plačna lestvica je sestavljena iz plačnih razredov.
17. Plačni razred je del plačne lestvice, ki ima vrednost izraženo v nominalnem znesku.
18. Osnovna plača je tisti del plače, ki ga prejema javni uslužbenec ali funkcionar na posameznem delovnem mestu, nazivu ali funkciji za opravljeno delo v polnem delovnem času in za pričakovane rezultate dela v posameznem mesecu. V osnovni plači je všteto tudi napredovanje javnega uslužbenca ali funkcionarja in višja uvrstitev v plačni razred na podlagi tega zakona.
19. Izhodiščni plačni razred je plačni razred delovnega mesta, naziva ali funkcije brez napredovanj in brez višje uvrstitve v plačni razred na podlagi tega zakona.
20. Končni plačni razred je najvišji plačni razred delovnega mesta, naziva ali funkcije, ki ga je mogoče doseči na posameznem delovnem mestu, v nazivu ali funkciji z napredovanjem ali z višjo uvrstitvijo v plačni razred na podlagi tega zakona.
21. Del plače za delovno uspešnost je tisti del plače, ki ga lahko prejme javni uslužbenec za nadpovprečno uspešno opravljeno delo v določenem obdobju.
22. Dodatki so del plače javnega uslužbenca in funkcionarja za posebne pogoje, nevarnost in obremenitve, ki niso upoštevane pri vrednotenju zahtevnosti delovnega mesta, naziva ali funkcije.
23. Pristojni minister je minister, ki je pristojen za dejavnost uporabnika proračuna. Če uporabnik proračuna ne sodi v delovno področje nobenega ministrstva, je pristojen generalni sekretar vlade.
24. Vodstvena delovna mesta so tista delovna mesta, na katerih se izvršuje pooblastila v zvezi z vodenjem, usklajevanjem ali izvajanjem dela in je vrednotenje teh nalog vključeno v osnovno plačo delovnega mesta ali naziva.

II. SKUPNI TEMELJI SISTEMA PLAČ

3. člen (uporaba določb)

Določbe II. poglavja tega zakona se uporabljajo za vse uporabnike proračuna.

1. SKUPNE DOLOČBE

4. člen (določitev plač)

(1) Plača se določi s pogodbo o zaposlitvi, odločbo oziroma sklepom, tako da se v pogodbi, odločbi oziroma sklepu določi pravna podlaga za določitev plače in posameznih delov plače, plačni razred delovnega mesta oziroma naziva, plačni razred javnega uslužbenca in druge sestavine plače v skladu s tem zakonom, predpisi in drugimi akti, izdanimi na njihovi podlagi ter kolektivnimi pogodbami, višino posameznih elementov plače na dan sklenitve pogodbe, izdaje sklepa oziroma odločbe in usklajevanja plače.

(2) V pogodbi o zaposlitvi, odločbi oziroma sklepu se javnemu uslužbencu in funkcionarju ne sme določiti plače v drugačni višini, kot je določena z zakonom, predpisi in drugimi akti, izdanimi na njihovi podlagi ter kolektivnimi pogodbami.

(3) O spremembah plače, ki so posledica spremembe zakona, predpisa in drugega akta, izdanega na njihovi podlagi ali kolektivne pogodbe, obvesti delodajalec javnega uslužbenca oziroma funkcionarja s pisnim obvestilom in mu hkrati izroči pisni predlog ustreznega aneksa k pogodbi o zaposlitvi, odločbo oziroma sklep, v petnajstih dneh po uveljavitvi tega akta ali kolektivne pogodbe. Če

javni uslužbenec aneksa k pogodbi o zaposlitvi ne podpiše, delodajalec izda sklep, s katerim mu določi plačo v skladu z zakonom, predpisi in drugimi akti, izdanimi na njihovi podlagi ter kolektivnimi pogodbami. Zoper sklep iz prejšnjega stavka lahko javni uslužbenec v 30 dneh od vročitve sklepa zahteva sodno varstvo pred pristojnim delovnim sodiščem. Ne glede na prejšnji stavek se v primerih, ko je z drugim zakonom v okviru uveljavljanja pravnega varstva javnega uslužbenca urejen postopek pritožbe oziroma ugovora, upošteva določbe drugega zakona.

(4) Določbe tega zakona se ne uporabljajo za določitev plač zaposlenim v javnem sektorju, ki se zaposlijo za določen čas na podlagi posebne pogodbe med uporabnikom proračuna in Evropsko komisijo ali drugim organom Evropske unije, mednarodno organizacijo ali tujo ustanovo ali drugim tujim delodajalcem (v nadaljnjem besedilu sopogodbenuk), če so v tej pogodbi določena plača in drugi prejemki, ki jih zaposleni prejema v času zaposlitve v javnem sektorju in se ti prejemki v celoti financirajo iz sredstev, ki jih zagotavlja sopogodbenuk.

5. člen **(plače in druga izplačila za delo v tujini)**

(1) Javni uslužbenci in funkcionarji ter funkcionarji, ki so napoteni na delo v tujino in jim v skladu z zakonom v času napotitve funkcija miruje se plača, nadomestila, povračila stroškov in drugi prejemki določijo v skladu s tem členom.

(2) Javni uslužbenci in funkcionarji so upravičeni do izplačil za delo v tujini iz prejšnjega odstavka, če dejansko bivajo v tujini.

(3) Osnovna plača za delo v tujini se določi kot zmnožek vrednosti stopnje nominalne osnove za izračun plače za delo v tujini in indeksov življenjskih stroškov, ki jih objavlja Organizacija združenih narodov. Vrednosti stopenj nominalnih osnov so določene v prilogi 1, ki je sestavni del tega zakona.

(4) Javnim uslužbencem in funkcionarjem za delo v tujini pripadajo naslednji dodatki:

1. dodatek za oddaljenost,
2. dodatek za zahtevnost dela v tujini,
3. dodatek za opravljanje dodatnih nalog,
4. dodatek za nevarnost,
5. dodatek za posebne življenjske razmere v tujini,
6. dodatek za delovno dobo,
7. položajni dodatek,
8. dodatek za pripravljenost in premestljivost.

(5) Dodatek in prve, tretje, četrte in pete alineje prejšnjega odstavka se določi v nominalnem znesku, dodatek iz druge, šeste, sedme in osme alineje pa v odstotku od osnovne plače.

(5) Javnim uslužbencem in funkcionarjem za delo v tujini pripada del plače za delovno uspešnost.

(6) Vlada določi nominalne osnove za delo v tujini za posamezno funkcijo, delovno mesto oziroma naziv za delo v tujini, postopek in roki za določitev indeksov življenjskih stroškov, pogoji za izplačilo in višina dodatkov in delovne uspešnosti, povračila stroškov, nadomestila in drugi prejemki javnih uslužbencev in funkcionarjev za delo v tujini.

(7) Indekse življenjskih stroškov po postopku in v rokih iz uredbe iz prejšnjega odstavka določi minister, pristojen za zunanje zadeve s sklepom, ki ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

6. člen **(ravnanje v primeru nezakonnosti)**

(1) Če je določba o plači v pogodbi o zaposlitvi, odločbi oziroma sklepu v nasprotju z drugim odstavkom 4. člena tega zakona, se uporabljajo določbe predpisov in drugih aktov, izdanih na njihovi

podlagi ter kolektivnih pogodb, s katerimi je določena plača javnega uslužbenca ali funkcionarja, kot sestavni del te pogodbe, odločbe ali sklepa.

(2) O ugotovitvi neskladnosti določb o plači v pogodbi o zaposlitvi javnega uslužbenca, odločbi oziroma sklepu, s katerim je določena plača funkcionarja, mora delodajalec nemudoma pisno obvestiti prizadetega javnega uslužbenca ali funkcionarja in obrazložiti svoje ugotovitve in mu izročiti pisni predlog ustreznega aneksa k pogodbi o zaposlitvi, odločbo oziroma sklep, s katerim se odpravijo neskladnosti. Če javni uslužbenec aneksa k pogodbi o zaposlitvi ne podpiše, delodajalec izda sklep, s katerim mu določi plačo v skladu s četrtem odstavkom tega člena. Zoper sklep iz prejšnjega stavka lahko javni uslužbenec v 30 dneh od vročitve sklepa zahteva sodno varstvo pred pristojnim delovnim sodiščem. Ne glede na prejšnji stavek se v primerih, ko je z drugim zakonom v okviru uveljavljanja pravnega varstva javnega uslužbenca urejen postopek pritožbe oziroma ugovora, upošteva določbe drugega zakona.

(3) Če delodajalec ugotovi, da je bila javnemu uslužbencu ali funkcionarju v nasprotju z drugim odstavkom 4. člena tega zakona izplačana nižja plača, kot bi mu pripadala, se mu razlika z zakonitimi zamudnimi obrestmi med izplačano in zakonito določeno plačo izplača skupaj s prvim izplačilom plače po ugotovitvi nastale nezakonitosti.

(4) Če delodajalec ugotovi, da je bila javnemu uslužbencu ali funkcionarju v nasprotju z drugim odstavkom 4. člena tega zakona izplačana višja plača, kot bi mu pripadala, javni uslužbenec oziroma funkcionar ne vrne razlike med izplačano in zakonito določeno plačo. Ne glede na prejšnji stavek mora javni uslužbenec oziroma funkcionar vrniti razliko, če gre za očitne nepravilnosti pri določitvi ali izplačilu plač. Očitne nepravilnosti so:

– določitev osnovne plače izven razpona plačnih razredov, določenega za delovno mesto oziroma naziv javnega uslužbenca;

– določitev višjega odstotka ali zneska dodatka ali delovne uspešnosti, kot je določen s predpisi kot najvišje možno izplačilo dodatka ali delovne uspešnosti na individualni ravni javnega uslužbenca;

– določitev dodatkov v okviru višine, določene v predpisih, pa javni uslužbenec ni opravljal dela v pogojih, zaradi katerih je predvideno izplačilo dodatka, ni izvajal nalog, za katere je predvideno izplačevanje dodatka oziroma ni izpolnjeval nobenega od pogojev, katerih izpolnjevanje se na strani javnega uslužbenca zahteva za upravičenost do dodatka;

– določitev dodatkov, delovne uspešnosti oziroma drugih elementov plače, ki jih ne določajo predpisi, ki urejajo sistem plač v javnem sektorju in

– izplačila, ki so posledica obračunskih oziroma računalniških napak.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek morajo funkcionarji in javni uslužbenci plačne skupine B, ki izvršujejo pravice in obveznosti delodajalca vrniti razliko med izplačano in zakonito določeno plačo v vseh primerih ugotovljenih nepravilnosti pri določitvi ali izplačilu plač.

(6) Za vračilo preveč izplačanih plač iz tretjega in četrtega odstavka 4. člena tega zakona se ne uporabljajo določbe drugih predpisov o neupravičeni pridobitvi.

(7) Javni uslužbenec oziroma funkcionar in delodajalec se lahko dogovorita o načinu vračila preveč izplačanih zneskov plač. Dogovor mora biti sklenjen v pisni obliki. Delodajalec mora javnega uslužbenca oziroma funkcionarja pisno pozvati k podpisu dogovora najkasneje v 30 dneh po pisnem obvestilu iz drugega odstavka tega člena.

(8) Če se sklene dogovor o vračilu preveč izplačanih zneskov plač, javni uslužbenec oziroma funkcionar vrne preveč izplačane zneske plač za obdobje zadnjih desetih mesecev pred prenehanjem izplačevanja plače v nasprotju z drugim odstavkom 4. člena tega zakona, vendar ne več, kot znaša dvakratnik zakonito določene osnovne plače javnega uslužbenca oziroma funkcionarja za polni delovni čas za mesec pred mesecem predložitve dogovora. Če se dogovori obročno vračilo, obdobje vračila ne sme biti daljše od 24 mesecev.

(9) Dogovor iz sedmega odstavka vsebuje tudi obračun vračila preveč izplačanih plač, iz katerega mora biti razvidna ugotovljena razlika v plači, skupaj z načinom določitve razlike, po vseh elementih obračuna plač, vključno z razliko v davkih in prispevkih za socialno varnost in razliko v plači po plačilu davkov in prispevkov za socialno varnost. Javni uslužbenec oziroma funkcionar vrne neposredno delodajalcu le razliko v plači po plačilu davkov in prispevkov. Vračilo razlike v davkih in prispevkih izvede delodajalec po postopku, določenem v zakonu, ki ureja davčni postopek.

(10) Ne glede na določbi tretjega in četrtega odstavka tega člena delodajalec javnemu uslužbencu dolg odpusti, če je njegova osnovna plača ali drug prejemek, v mesecu, v katerem se poda predlog za odpust dolga, enak ali nižji od zneska minimalne plače. Predlog za odpust dolga poda javni uslužbenec v 30 dneh od pisnega poziva delodajalca k podpisu dogovora. Sklep o odpustu dolga izda odgovorna oseba uporabnika proračuna v osmih dneh od podaje predloga za odpust dolga. Sklep, izdan v nasprotju s tem odstavkom, se na podlagi tega zakona šteje za ničnega.

(11) Če javni uslužbenec oziroma funkcionar dogovora iz sedmega odstavka ne podpiše v 30 dneh od pisnega poziva delodajalca k podpisu dogovora ali v tem roku ne poda predloga za odpust dolga, mora javni uslužbenec vrniti celotno razliko med preveč izplačano plačo in zakonito določeno plačo, kar mora delodajalec s tožbo zahtevati pred pristojnim sodiščem.

(12) V primeru vračila preveč izplačanih plač s strani javnega uslužbenca in funkcionarja se glede teh sredstev in njihovega obrestovanja ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja javne finance, glede odloga, odpisa in obročnega plačevanja dolga do države oziroma samoupravne lokalne skupnosti.

(13) Če javni uslužbenec ali funkcionar ugotovi, da mu je bila plača določena in izplačana v nasprotju z drugim odstavkom 4. člena tega zakona, lahko od delodajalca pisno zahteva, da ugotovi to nezakonitost in ravna v skladu s tem zakonom. Če delodajalec v osmih delovnih dneh od vložene pisne zahteve ne ravna v skladu z drugim odstavkom tega člena, lahko javni uslužbenec s tožbo zahteva od pristojnega sodišča ugotovitev te nezakonitosti ter izplačilo razlike med izplačano in zakonito določeno plačo. Ne glede na prejšnji stavek se v primerih, ko je z drugim zakonom v okviru uveljavljanja pravnega varstva javnega uslužbenca urejen postopek pritožbe oziroma ugovora, upošteva določbe drugega zakona.

(14) Oseba, ki izvršuje pravice in dolžnosti delodajalca v uporabniku proračuna po splošnih pravilih civilnega prava in določbah zakona, ki ureja delovna razmerja, odškodninsko odgovarja za škodo, ki je bila povzročena z določitvijo in izplačilom plač v nasprotju z drugim odstavkom 4. člena tega zakona.

(15) Postopke ugotavljanja odškodninske odgovornosti osebe, ki je bila ob nastanku nezakonitosti oziroma nepravilnosti odgovorna za izvrševanje pravic in dolžnosti delodajalca, je pristojen sprožiti v državnih organih in samoupravnih lokalnih skupnostih predstojnica ali predstojnik (v nadaljnjem besedilu: predstojnik), v drugih osebah javnega prava pa ustanovitelj. Če je oseba, odgovorna za izvrševanje pravic in dolžnosti delodajalca, uradnik na položaju, sproži postopek oseba, ki ji je uradnik na položaju odgovoren. Če je oseba, odgovorna za izvrševanje pravic in dolžnosti delodajalca, funkcionar, sproži postopek organ, pristojen za njegovo imenovanje ali izvolitev, oziroma v primeru samoupravnih lokalnih skupnosti predstavniški organ.

(16) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za javne uslužbenke in funkcionarje, ki se jim je plača izplačevala v nasprotju z drugim odstavkom 4. člena tega zakona in v času ugotovitve neskladnosti določb o plači z drugim odstavkom 4. člena tega zakona niso več zaposleni pri delodajalcih v javnem sektorju.

(17) Javni uslužbenci in funkcionarji preveč izplačane plače ne vračajo, če znesek preveč izplačane plače v posameznem mesecu ne presega 10 eurov.

7. člen

(sestava plače, osnovna plača in usklajevanje osnovnih plač)

(1) Plača je sestavljena iz osnovne plače, dela plače za delovno uspešnost in dodatkov.

(2) Znesek osnovne plače se določi z uvrstitvijo v posamezen plačni razred iz plačne lestvice.

(3) Plačna lestvica je določena v Prilogi 2, ki je sestavni del tega zakona.

(4) Vrednosti plačnih razredov se usklajujejo enkrat letno na podlagi uradnih podatkov Statističnega urada Republike Slovenije o Usklajena plačna lestvica se za obračun plač uporablja od..... Minister, pristojen za sistem plač v javnem sektorju, objavi usklajeno plačno lestvico v Uradnem listu Republike Slovenije.

8. člen

(kolektivno dodatno pokojninsko zavarovanje za javne uslužbence)

Socialni partnerji se lahko dogovorijo, da se del sredstev iz naslova uskladitve osnovnih plač nameni za vplačilo premij kolektivnega dodatnega pokojninskega zavarovanja za javne uslužbence.

2. PLAČNE SKUPINE, PLAČNE PODSKUPINE, TARIFNI RAZREDI, KATALOG IN AKT O SISTEMIZACIJI

9. člen

(določitev plačnih skupin in plačnih podskupin)

Plačne skupine in plačne podskupine so:

Plačne skupine	Plačne podskupine
A – Funkcije v državnih organih in lokalnih skupnostih	A1 – Predsednik republike in funkcionarji izvršilne oblasti
	A2 – Funkcionarji zakonodajne oblasti
	A3 – Funkcionarji sodne oblasti
	A4 – Funkcionarji v drugih državnih organih
	A5 – Funkcionarji v lokalnih skupnostih
B – Poslovodni organi pri uporabnikih proračuna	B1 – Ravnatelji, direktorji, tajniki in drugi javni uslužbenci, ki opravljajo naloge poslovođenja
C – Uradniški nazivi v državni upravi in v upravah lokalnih skupnosti ter v drugih državnih organih	C1 – Uradniki v drugih državnih organih

C2 – Uradniki v državni upravi, upravah
pravosodnih organov in

upravah lokalnih skupnosti

C3 – Policisti

C4 – Vojaki

C5 – Uradniki finančne uprave

C6 – Inšpektorji, pravosodni policisti in drugi
uradniki s posebnimi pooblastili

C7 – Diplomati

D – Delovna mesta na področju vzgoje,
izobraževanja

D1 – Visokošolski učitelji in visokošolski
sodelavci

D2 – Predavatelji višjih strokovnih šol,
srednješolski in osnovnošolski učitelji in drugi
strokovni delavci

D3 – Vzgojitelji in ostali strokovni delavci v vrtcih

E – Delovna mesta na področju zdravstva

E1 – Zdravniki in zobozdravniki

E2 – Farmaceutski delavci

E3 – Medicinske sestre in babice

E4 – Zdravstveni delavci in zdravstveni
sodelavci

F – Delovna mesta na področju socialnega
varstva

F1 – Strokovni delavci

F2 – Strokovni sodelavci

G – Delovna mesta na področju kulture in
informiranja

G1 – Umetniški poklici

G2 – Drugi poklici na področju kulture in informiranja

H – Delovna mesta in nazivi na področju znanosti

H1 – Raziskovalci

H2 – Strokovni sodelavci

I – Delovna mesta v javnih agencijah, javnih skladih, drugih javnih zavodih in javnih gospodarskih zavodih ter pri drugih uporabnikih proračuna

I1 – Strokovni delavci

J – Spremljajoča delovna mesta (velja za ves javni sektor)

J1 – Strokovni delavci

J2 – Administrativni delavci

J3 – Ostali strokovno tehnični delavci

K – Delovna mesta na področju obvezne socialne varnosti

K1 – Strokovni delavci

Varianta: Delovna mesta plačne skupine J se razporedijo po posameznih plačnih skupinah kot ena od plačnih podskupin, npr. C8, D4, E5...

10. člen (tarifni razredi in ravni potrebne usposobljenosti)

(1) Osnovne plače javnih uslužbencev se določajo tudi na podlagi uvrstitve delovnih mest in nazivov v tarifne razrede. Tarifni razredi izražajo stopnjo zahtevnosti delovnih mest in nazivov glede na zahtevano izobrazbo oziroma usposobljenost.

(2) Tarifni razredi so:

Tarifni razred	Zahtevana izobrazba oziroma strokovna usposobljenost, ki je praviloma potrebna za opravljanje delovnih nalog	Raven izobrazbe
I.	– nepopolna nižja stopnja osnovnošolske izobrazbe	11001
	– popolna nižja stopnja osnovnošolske izobrazbe	11002
	– nepopolna višja stopnja osnovnošolske izobrazbe	11003

II.	– popolna višja stopnja osnovnošolske izobrazbe	12001
III.	– nižja poklicna izobrazba	13001
IV.	– srednja poklicna izobrazba	14001
V.	– srednja strokovna izobrazba	15001
	– srednja splošna izobrazba	15002
VI.	– višja strokovna izobrazba	16101
	– višješolska izobrazba (prejšnja)	16102
VII/1.	– specializacija po višješolski izobrazbi (prejšnja)	16201
	– visokošolska strokovna izobrazba (prejšnja)	16202
	– visokošolska strokovna izobrazba	16203
	– visokošolska univerzitetna izobrazba	16204
VII/2.	– specializacija po visokošolski izobrazbi (prejšnja)	17001
	– visokošolska univerzitetna izobrazba (prejšnja)	17002
	– magistrska izobrazba	17003
VIII.	– specializacija po univerzitetni izobrazbi (prejšnja)	
	– magisterij znanosti (prejšnji)	18101
	– državni pravniški izpit	18102
	– specializacija v zdravstvu	
IX.	– doktorat znanosti (prejšnji)	18201
	– doktorat znanosti	18202

(3) Izraz »prejšnja« in »raven izobrazbe« iz prejšnjega odstavka pomeni enako, kot določeno v predpisu, ki določa uvedbo in uporabo klasifikacijskega sistema izobraževanja in usposabljanja.

(4) V tarifne razrede iz prejšnjega odstavka se uvrščajo tudi delovna mesta, za katera se zahteva nacionalna poklicna kvalifikacija glede na določeno raven zahtevnosti.

11. člen **(določitev najnižjega in najvišjega plačnega razreda)**

(1) Najnižji in najvišji izhodiščni plačni razred delovnega mesta za posamezen tarifni razred je določen v Prilogi 3, ki je sestavni del tega zakona.

(2) Pri določitvi plačnega razreda iz prejšnjega odstavka se upoštevajo naslednji kriteriji:

- zahtevnost delovnih nalog oziroma pogojev za pridobitev naziva,
- zahtevana usposobljenost (zahtevana strokovna izobrazba, potrebna dodatna znanja in izkušnje),
- odgovornost in pooblastila,
- psihofizični in umski napor in
- vplivi okolja.

(3) Izjemoma se lahko zaradi specifičnih oziroma redkih kompetenc, ki se zahtevajo glede na potrebe delovnih procesov, delovno mesto uvrsti v plačni razred, ki je višji od najvišjega izhodiščnega plačnega razreda, ki je za tarifni razred določen v Prilogi 3 tega zakona. V višji plačni razred od najvišjega za posamezni tarifni razred se lahko uvrstijo tudi vodstvena delovna mesta in delovna mesta ter nazivi v obveščevalnih in varnostnih službah.

12. člen **(katalog funkcij, delovnih mest in nazivov)**

(1) Ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, pripravi seznam vseh funkcij, delovnih mest in nazivov, določenih z zakonom in podzakonskim predpisom, splošnim aktom organa ali kolektivno pogodbo iz 14. člena tega zakona, in ga objavi v katalogu funkcij, delovnih mest in nazivov (v nadaljnjem besedilu: katalog). Spremembe in dopolnitve kataloga se objavijo najkasneje v tridesetih dneh od objave sprememb in dopolnitev aktov, ki so podlaga za pripravo kataloga.

(2) Katalog zajema:

1. zaporedno številko funkcije, delovnega mesta in naziva,
2. šifro funkcije ali delovnega mesta,
3. ime funkcije ali delovnega mesta,
4. tarifni razred delovnega mesta,
5. šifro naziva,
6. ime naziva,
7. izhodiščni plačni razred funkcije, delovnega mesta ali naziva,
8. končni plačni razred funkcije, delovnega mesta ali naziva,

(3) Akti iz 14. člena tega zakona morajo vsebovati elemente, navedene v prejšnjem odstavku.

13. člen **(akt o sistemizaciji delovnih mest in nazivov)**

(1) Akt o sistemizaciji delovnih mest pri uporabnikih proračuna mora glede plač vsebovati najmanj:

1. šifro uporabnika proračuna in šifro notranje organizacijske enote,
2. naziv uporabnika proračuna in naziv notranje organizacijske enote,
3. plačno podskupino,
4. šifro delovnega mesta,
5. ime delovnega mesta,
6. tarifni razred delovnega mesta,
7. šifro naziva, kjer nazivi obstajajo,
8. ime naziva, kjer nazivi obstajajo,
9. izhodiščni in končni plačni razred delovnega mesta oziroma naziva,
10. število napredovalnih razredov na delovnem mestu oziroma v nazivu in
11. opis nalog delovnega mesta ali naziva.

(2) Uporabnik proračuna v aktu o sistemizaciji ne sme sistemizirati delovnega mesta in naziva, ki ni določen z zakonom in podzakonskim predpisom, splošnim aktom organa iz 14. člena tega zakona ali kolektivno pogodbo, ki velja za uporabnika proračuna, razen v primerih iz tretjega odstavka 14. člena tega zakona.

3. UVRSTITEV DELOVNIH MEST IN NAZIVOV V PLAČNE RAZREDE

14. člen (način uvrščanja v plačne razrede)

(1) Delovna mesta oziroma nazivi se uvrščajo v plačne razrede s kolektivno pogodbo, z uredbo vlade ali z aktom državnega organa, upošteva določbe tega zakona, ki veljajo za posamezne plačne stebre.

(2) Delovna mesta in nazivi se v plačne razrede uvrščajo upošteva najnižji in najvišji izhodiščni plačni razred delovnega mesta za posamezen tarifni razred iz Priloge 3 tega zakona. Pri uvrščanju se upoštevajo kriteriji iz drugega odstavka 11. člena tega zakona.

(3) Delovna mesta oziroma nazivi se v aktih o sistemizaciji uvrščajo v plačne razrede v skladu z uvrstitvijo v aktih iz prvega odstavka tega člena, ki velja za uporabnika proračuna. V aktih o sistemizaciji se izjemoma lahko določi delovno mesto oziroma naziv, ki ga ureja kolektivna pogodba oziroma uredba za drugo dejavnost, in sicer če gre za delovno mesto, ki ga kolektivna pogodba za dejavnost oziroma uredba, ki velja za uporabnika proračuna, ne vsebuje in ga delodajalec nujno potrebuje za izvajanje nalog. Pri tem se v aktu o sistemizaciji upošteva uvrstitev v plačni razred iz te kolektivne pogodbe oziroma uredbe.

4. DOLOČANJE OSNOVNE PLAČE JAVNIM USLUŽBENCEM

15. člen (določanje osnovne plače javnim uslužbencem)

Osnovna plača javnega uslužbenca je določena s plačnim razredom, v katerega je uvrščeno delovno mesto oziroma naziv, na katerega je javni uslužbenec razporejen oziroma s plačnim razredom, ki ga je pridobil z napredovanjem ali z višjo uvrstitvijo v plačni razred na podlagi določb tega zakona.

16. člen
(določitev plačnega razreda ob zaposlitvi)

Ob sklenitvi pogodbe o zaposlitvi pri delodajalcu v javnem sektorju se javnega uslužbenca uvrsti v izhodiščni plačni razred delovnega mesta oziroma naziva.

17. člen
(določitev plačnega razreda ob prehodu na drugo delovno mesto v istem ali nižjem tarifnem razredu)

- (1) Ob premestitvi ali ob sklenitvi pogodbe o zaposlitvi za drugo delovno mesto pri istem ali pri drugem delodajalcu se javnemu uslužbencu upoštevajo že dosežena napredovanja na prejšnjem delovnem mestu, ki je v istem ali višjem tarifnem razredu, razen če pristojni organ ugotovi, da na prejšnjem delovnem mestu ni dosegal pričakovanih delovnih rezultatov (razlog nesposobnosti) ali da plačni razredi za napredovanje na prejšnjem delovnem mestu niso bili doseženi v skladu z zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi. Ohranitev plačnih razredov napredovanja je možna pri istem ali drugem delodajalcu v isti plačni podskupini ali na istovrstnih oziroma sorodnih delovnih mestih v različnih plačnih podskupinah. Plačni razred se določi tako, da se število plačnih razredov napredovanj, ki jih je javni uslužbenec dosegel z napredovanjem na prejšnjem delovnem mestu, doda izhodiščnemu plačnemu razredu delovnega mesta. Kadar se naloge opravljajo v nazivu, pa se število plačnih razredov napredovanj, ki jih je javni uslužbenec dosegel v nazivu, doda plačnemu razredu naziva.

Varianta: Črta se stavek: »Ohranitev plačnih razredov napredovanja je možna pri istem ali drugem delodajalcu v isti plačni podskupini ali na istovrstnih oziroma sorodnih delovnih mestih v različnih plačnih podskupinah«.

(2) Če se javni uslužbenec z delovnega mesta, ki se opravlja v nazivih, premesti na drugo delovno mesto ali sklene pogodbo o zaposlitvi za drugo delovno mesto v nižjem ali istem tarifnem razredu, ki se opravlja v nazivih, ohranja število plačnih razredov, ki jih je dosegel v nazivu, v katerega je bil imenovan pred premestitvijo oziroma sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi za drugo delovno mesto.

(3) Če se javni uslužbenec z delovnega mesta brez nazivov premesti ali sklene pogodbo o zaposlitvi za drugo delovno mesto v nižjem ali istem tarifnem razredu, ki se opravlja v nazivih, javni uslužbenec ohranja število plačnih razredov, doseženih na prejšnjem delovnem mestu.

(4) Če se javni uslužbenec z delovnega mesta, ki se opravlja v nazivih, premesti ali sklene pogodbo o zaposlitvi za drugo delovno mesto brez nazivov, ohranja število plačnih razredov, doseženih na prejšnjem delovnem mestu. Enako velja kadar se javni uslužbenec premesti ali sklene pogodbo o zaposlitvi za drugo delovno mesto, ki se opravlja v enem nazivu, če gre za naziv nižje stopnje.

(5) Določbe prvega do četrtega odstavka tega člena se uporabljajo tudi kadar se javni uslužbenec premesti ali sklene pogodbo o zaposlitvi za delovno mesto v višjem tarifnem razredu, za katerega se kot pogoj za zasedbo delovnega mesta zahteva pravniški državni izpit ali specializacija v zdravstvu, predhodno pa je bil zaposlen na delovnem mestu v tarifnem razredu VII/2.

(6) Ne glede na določbe prvega do petega odstavka tega člena javnega uslužbenca ni mogoče uvrstiti v višji plačni razred, kot znaša končni plačni razred delovnega mesta oziroma naziva.

18. člen
(določitev plačnega razreda ob prehodu na drugo delovno mesto v višjem tarifnem razredu)

(1) Če bi bil javni uslužbenec zaradi premestitve ali sklenitve pogodbe o zaposlitvi za drugo delovno mesto oziroma imenovanja v naziv v višjem tarifnem razredu pri istem ali drugem delodajalcu

uvrščen v nižji ali isti plačni razred, kot ga je dosegel z napredovanjem na delovnem mestu oziroma v nazivu pred to premestitvijo ali sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi, se mu plačni razred na novem delovnem mestu oziroma v nazivu določi tako, da se že doseženi plačni razred na delovnem mestu oziroma v nazivu pred premestitvijo oziroma sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi oziroma pred imenovanjem v naziv poveča za en plačni razred.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek javnega uslužbenca ni mogoče uvrstiti v višji plačni razred, kot znaša končni plačni razred delovnega mesta oziroma naziva.

19. člen (pridobitev višjega plačnega razreda zaradi napredovanja v naziv ali višji naziv na istem delovnem mestu)

(1) Javnemu uslužbencu, ki napreduje v naziv ali višji naziv na istem delovnem mestu, se v novem nazivu določi plačni razred tako, da se ga uvrsti v izhodiščni plačni razred pridobljenega naziva. Če bi bil javni uslužbenec ob napredovanju v naziv ali višji naziv na istem delovnem mestu uvrščen v isti ali nižji plačni razred, kot ga je dosegel pred napredovanjem v naziv ali višji naziv, se mu plačni razred v nazivu določi tako, da se že doseženi plačni razred pred napredovanjem v naziv ali višji naziv poveča za en plačni razred. Tako pridobljen plačni razred se šteje za napredovanje.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek javnega uslužbenca ni mogoče uvrstiti v višji plačni razred, kot znaša končni plačni razred delovnega mesta oziroma naziva.

20. člen (določitev plačnega razreda ob prenosu nalog in prevzemu javnih uslužbencev k drugemu delodajalcu ali v primeru enostranske premestitve)

(1) V primeru prenosa nalog in prevzema javnih uslužbencev k drugemu delodajalcu v javnem sektorju ali enostranske premestitve na podlagi sklepa v skladu z zakonom, ki ureja javne uslužbence, oziroma sklenitve pogodbe o zaposlitvi za drugo delovno mesto po odločitvi oziroma volji delodajalca (odpoved pogodbe o zaposlitvi s ponudbo nove), se javnemu uslužbencu na novem delovnem mestu upošteva število plačnih razredov napredovanj, ki jih je dosegel na prejšnjem delovnem mestu, ki je v istem ali višjem tarifnem razredu. Če bi bil v primerih iz prejšnjega stavka javni uslužbenec ob prehodu na delovno mesto v višjem tarifnem razredu uvrščen v nižji ali isti plačni razred, kot ga je dosegel na delovnem mestu oziroma v nazivu pred to premestitvijo, se mu plačni razred na novem delovnem mestu oziroma v nazivu določi tako, da se že doseženi plačni razred na delovnem mestu oziroma v nazivu pred prehodom na drugo delovno mesto poveča za en plačni razred.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka javnega uslužbenca ni mogoče uvrstiti v višji plačni razred, kot znaša končni plačni razred delovnega mesta oziroma naziva.

21. člen (določitev plače ob ponovni zaposlitvi po prekinitvi delovnega razmerja v javnem sektorju)

Kadar javni uslužbenec po prekinitvi delovnega razmerja v javnem sektorju ponovno sklene pogodbo o zaposlitvi pri istem ali drugem delodajalcu v javnem sektorju, se za namen določitve plačnega razreda pod pogoji iz 17. in 18. člena tega zakona šteje, da se delovno razmerje nadaljuje brez prekinitve.

22. člen (določitev plače ob vrnitvi na prejšnje delovno mesto)

Javnemu uslužbencu se v primeru vrnitve na prejšnje delovno mesto, na katerem je že napredoval v plačne razrede, upošteva število doseženih napredovanj, ki jih je dosegel na tem delovnem mestu, na

katerega se vrača, če je to zanj ugodneje, kot bi bila določitev plačnega razreda v skladu s 17. in 18. členom tega zakona.

23. člen

(določitev plače pravosodnim funkcionarjem ob vrnitvi na pravosodno funkcijo)

Kadar pravosodni funkcionar po prenehanju opravljanja funkcije ponovno začne opravljati pravosodno funkcijo, se mu pri določitvi plače upoštevajo plačni razredi napredovanj, ki jih je dosegel pred prenehanjem opravljanja funkcije.

24. člen

(možnost določitve višjega plačnega razreda ob zaposlitvi)

- (1) Javnega uslužbenca se lahko ob zaposlitvi uvrsti v plačni razred, ki je za največ pet plačnih razredov višji od izhodiščnega plačnega razreda delovnega mesta oziroma naziva, če:
 - ima toliko let doseženih delovnih izkušenj na primerljivih delovnih mestih, kot bi jih v skladu s tem zakonom potreboval za napredovanja za toliko plačnih razredov, za kolikor plačnih razredov se ga višje uvršča na podlagi tega člena,
 - so izpolnjeni kriteriji za uvrstitev v višji plačni razred, ki so določeni v okviru posameznega plačnega stebra s pravilnikom pristojnega ministra,
 - so zagotovljena finančna sredstva v okviru stroškov dela.

- (2) Javnega uslužbenca se lahko pod pogoji iz prejšnjega odstavka s soglasjem pristojnega organa ob zaposlitvi uvrsti v plačni razred, ki je za več kot pet, vendar ne več kot deset plačnih razredov višji od izhodiščnega plačnega razreda delovnega mesta. Soglasje za uvrstitev podajo:
 1. za javnega uslužbenca, zaposlenega v organih državne uprave, vlada,
 2. za javnega uslužbenca, zaposlenega v organih lokalne skupnosti, župan,
 3. za javnega uslužbenca, zaposlenega pri posrednih uporabnikih proračuna, katerih ustanovitelj in financer je država, pristojni minister,
 4. za javnega uslužbenca, zaposlenega pri posrednih uporabnikih proračuna, katerih ustanovitelj in financer je samoupravna lokalna skupnost, župan,
 5. za javnega uslužbenca, zaposlenega pri posrednih uporabnikih proračuna, pri katerih je ustanovitelj lokalna skupnost, financer pa država, župan v soglasju s pristojnim ministrom,
 6. za javnega uslužbenca, zaposlenega v upravi pravosodnih organov, predsednik Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, generalni državni tožilec oziroma generalni državni odvetnik,
 7. za javne uslužbenke, zaposlene v javnem zavodu Radiotelevizija Slovenija, svet zavoda.

(3) Za javnega uslužbenca, zaposlenega v drugih državnih organih, soglasje iz prejšnjega odstavka ni potrebno.

(4) Javnega uslužbenca na podlagi tega člena ni mogoče uvrstiti v višji plačni razred, kot znaša končni plačni razred delovnega mesta oziroma naziva. Tako pridobljeni plačni razredi se štejejo za napredovanje.

25. člen

(določitev plačnega razreda pripravnikom)

Pripravniku se določi osnovna plača na podlagi uvrstitve delovnega mesta oziroma naziva, na katerem lahko pripravnik delo opravlja neposredno po opravljenem pripravništvu oziroma izpitu, določenem po posebnih predpisih, in sicer tako, da je njegova osnovna plača za čas pripravništva za šest plačnih razredov nižja od osnovne plače tega delovnega mesta oziroma naziva, razen če zakon določa drugače.

26. člen

(določitev plačnega razreda v primeru zaposlitve za določen čas)

(1) V primerih, določenih s posebnim zakonom, se lahko osnovna plača javnega uslužbenca, ki sklene delovno razmerje za določen čas, poveča za določeno število plačnih razredov, pri čemer se kot osnova upošteva plačni razred ustreznega delovnega mesta oziroma naziva. Javnega uslužbenca na podlagi prejšnjega stavka ni mogoče uvrstiti v višji plačni razred, kot znaša končni plačni razred delovnega mesta oziroma naziva.

(2) Ob vsaki spremembi plačnega razreda zaradi napredovanja v plačni razred, naziv ali višji naziv, se število plačnih razredov, ki jih je javni uslužbenec pridobil v skladu s tem členom, ponovno določi.

(3) Določitev plačnega razreda po tem členu se ne šteje za napredovanje.

27. člen **(začasna pridobitev višjega plačnega razreda)**

(1) Javnega uslužbenca se lahko za čas trajanja projekta, za čas vodenja delovne skupine, za čas opravljanja nalog, vezanih na osebno zaupanje funkcionarja ali za čas izvajanja druge določene naloge, ki po vsebini in zahtevnosti odstopa od siceršnjih nalog delovnega mesta in če so zagotovljena finančna sredstva v okviru stroškov dela, uvrsti v plačni razred, ki je za največ pet plačnih razredov višji od plačnega razreda, v katerega je javni uslužbenec uvrščen, vendar ne v višji plačni razred, kot znaša končni plačni razred delovnega mesta oziroma naziva.

(2) Določitev višjega plačnega razreda na podlagi tega člena se izključuje z določitvijo višjega plačnega razreda na podlagi prejšnjega člena za opravljanje istih nalog.

(3) Sklep o začasni pridobitvi višjega plačnega razreda sprejme predstojnik. Sklep mora vsebovati razloge za višjo uvrstitev in čas, v katerem bo javni uslužbenec začasno pridobil višji plačni razred. Če predčasno prenehajo razlogi za višjo uvrstitev predstojnik sprejme sklep o prenehanju določitve višjega plačnega razreda. Zoper sklep predstojnika javni uslužbenec nima posebnega pravnega varstva pri delodajalcu, ima pa pravico do sodnega varstva v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja.

(4) Ob vsaki spremembi plačnega razreda zaradi napredovanja v plačni razred, naziv ali višji naziv, se število plačnih razredov, ki jih je javni uslužbenec pridobil po tem členu, ponovno določi.

(5) Določitev plačnega razreda po tem členu se ne šteje za napredovanje.

2. NAPREDOVANJE

28. člen **(napredovanje javnih uslužbencev v višji plačni razred)**

(1) Javni uslužbenec lahko na delovnem mestu oziroma v nazivu napreduje v višji plačni razred.

(2) Javni uslužbenci lahko na delovnih mestih, kjer je mogoče tudi napredovanje v višji naziv, v posameznem nazivu napredujejo za pet plačnih razredov, javni uslužbenci, kjer ni mogoče napredovati v naziv, pa lahko na delovnem mestu napredujejo za deset plačnih razredov. Če z napredovanjem na delovnih mestih, kjer je mogoče napredovanje v naziv, skupaj v vseh nazivih ni mogoče napredovanje za deset plačnih razredov, je v najvišjem nazivu mogoče napredovati za toliko plačnih razredov, da je doseženo napredovanje v nazivih skupno za deset plačnih razredov.

(3) Javni uslužbenec vsakokrat napreduje za en plačni razred. V prvi do tretji plačni razred napreduje vsakič po dveh letih, v četrti do šesti plačni razred vsakič po nadaljnjih treh letih, v sedmi do

deseti plačni razred pa vsakič po nadaljnjih štirih letih (v nadaljnjem besedilu: časovno obdobje za napredovanje).

(4) Javni uslužbenci na delovnih mestih, kjer ni mogoče tudi napredovanje v višji naziv, lahko v času zaposlitve v javnem sektorju dvakrat napredujejo po polovici časovnega obdobja za napredovanje iz prejšnjega odstavka.

(5) Javni uslužbenec pridobi pravico do plače v skladu z višjim plačnim razredom s prvim dnevom naslednjega meseca po izpolnitvi časovnega obdobja za napredovanje. Delodajalec javnemu uslužbencu izroči predlog aneksa k pogodbi o zaposlitvi najpozneje 15 dni pred izpolnitvijo pogojev za napredovanje.

Varianta: Določitev enotnega datuma, kdaj javni uslužbenci napredujejo in dobijo pravico do višje plače (npr. 1. december).

(6) Če se delovno mesto opravlja v nazivih, se časovno obdobje za napredovanje določi glede na izhodiščni plačni razred delovnega mesta.

(7) Časovno obdobje za napredovanje teče od prve zaposlitve v javnem sektorju, od zadnjega napredovanja v višji plačni razred oziroma od prekinitve časovnega obdobja za napredovanje.

(8) V primeru napredovanja v naziv oziroma višji naziv na istem delovnem mestu se časovno obdobje za napredovanje ne prekine.

(9) Časovno obdobje za napredovanje se ob premestitvi ali zaposlitvi na drugem delovnem mestu prekine in začne teči znova v naslednjih primerih:

- če gre za delovno mesto v višjem tarifnem razredu,
- če gre za delovno mesto v istem ali nižjem tarifnem razredu in v drugi plačni podskupini, ki ni istovrstno ali sorodno prejšnjemu delovnemu mestu ali
- ob prekinitvi delovnega razmerja v javnem sektorju, razen če gre za prekinitev delovnega razmerja, ki je krajša od 90 dni.

(10) Časovno obdobje za napredovanje se v primerih iz osmega in devetega odstavka tega člena šteje glede na plačni razred, ki ga javni uslužbenec pridobi ob ponovni zaposlitvi, napredovanju v naziv ali ob prehodu na drugo delovno mesto.

29. člen (zadržano napredovanje)

(1) Javnemu uslužbencu se časovno obdobje za napredovanje podaljša za eno leto, če nadrejeni, ki spremlja delo in strokovno usposobljenost javnega uslužbenca ugotovi, da javni uslužbenec v časovnem obdobju za napredovanje ni v celoti dosegel pričakovanih delovnih rezultatov po obsegu, pravočasnosti in strokovnosti. O zadržanem napredovanju odloči predstojnik s sklepom na podlagi predloga nadrejenega, ki spremlja delo in strokovno usposobljenost javnega uslužbenca. Sklep mora vsebovati obrazložitev z navedbo utemeljenih razlogov za zadržano napredovanje. Sklep se izda najkasneje do izpolnitve časovnega obdobja za napredovanje posameznega javnega uslužbenca.

(2) Zadržano napredovanje ni razlog za začetek postopka redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz razloga nesposobnosti.

(3) Zoper sklep o zadržanem napredovanju lahko javni uslužbenec v 30 dneh od vročitve sklepa zahteva sodno varstvo pred pristojnim delovnim sodiščem. Ne glede na prejšnji stavek se v primerih, ko je z drugim zakonom v okviru uveljavljanja pravnega varstva javnega uslužbenca urejen postopek pritožbe oziroma ugovora, upošteva določbe drugega zakona.

30. člen
(pospešeno napredovanje)

(1) Javni uslužbenec lahko izjemoma napreduje za dva plačna razreda, če je v časovnem obdobju za napredovanju dosegel izjemne rezultate pri svojem delu.

(2) O pospešenem napredovanju odloči predstojnik s sklepom na podlagi predloga nadrejenega, ki spremlja delo in strokovno usposobljenost javnega uslužbenca. Sklep mora vsebovati obrazložitev izpolnjevanja pogojev za pospešeno napredovanje.

(3) Število javnih uslužbencev, ki napredujejo v skladu s tem členom v posameznem letu, ne sme presegati 5 % javnih uslužbencev, zaposlenih pri posameznem uporabniku proračuna 1. januarja v letu napredovanja, pri čemer se število javnih uslužbencev zaokroži navzgor.

6. DELOVNA USPEŠNOST

31. člen
(delovna uspešnost)

(1) Javnemu uslužbencu, ki je dosegel nadpovprečne rezultate pri opravljanju delovnih nalog pripada del plače za delovno uspešnost.

(2) Doseganje nadpovprečnih rezultatov se presoja zlasti po naslednjih kriterijih:

- kakovost,
- natančnost,
- samostojnost,
- obseg dela in
- učinkovitost dela.

(3) Podrobneje se kriteriji in merila za določitev delovne uspešnosti določijo s kolektivno pogodbo dejavnosti, razen če je drugače določeno s tem zakonom.

(4) Javnim uslužbencem plačne skupine B pripada del plače za delovno uspešnost pod pogoji in na način, določenimi v tem zakonu.

(5) Funkcionarjem del plače za delovno uspešnost ne pripada.

32. člen
(obseg sredstev za delovno uspešnost)

(1) Mesečni obseg sredstev za delovno uspešnost javnih uslužbencev znaša 5 % sredstev za osnovne plače uporabnika proračuna. Pri določitvi obsega sredstev se ne upoštevajo sredstva za osnovne plače javnih uslužbencev plačne skupine B.

(2) Dinamiko izplačil sredstev za delovno uspešnost določi delodajalec.

33. člen
(višina delovne uspešnosti)

Višina delovne uspešnosti javnih uslužbencev se ugotavlja na podlagi rezultatov dela javnega uslužbenca in se lahko izplača največ v višini 20 % osnovne plače javnega uslužbenca v posameznem mesecu.

34. člen
(odločitev o izplačilu delovne uspešnosti)

Odločitev o izplačilu delovne uspešnosti javnemu uslužbencu, sprejme predstojnik oziroma poslovodni organ.

35. člen
(obseg sredstev iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu)

(1) Uporabniki proračuna, ki poleg sredstev za izvajanje javne službe pridobivajo sredstva s prodajo blaga in storitev na trgu, del tako pridobljenih sredstev uporabijo za plačilo delovne uspešnosti in s tem povečajo obseg sredstev nad omejitvijo iz 32. člena zakona.

(2) Vlada določi prihodke od prodaje blaga in storitev na trgu in zgornji obseg sredstev, ki se lahko uporabi za plačilo povečane delovne uspešnosti iz prejšnjega odstavka. Vlada lahko določi, da se za plačilo delovne uspešnosti iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu namenijo tudi nekateri nejavni prihodki za javno službo.

36. člen
(pogoji za izplačilo sredstev iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu)

(1) Del sredstev za plačilo delovne uspešnosti iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu se lahko izplačuje, če so iz tega vira zagotovljena finančna sredstva v okviru stroškov dela.

(2) Uporabnik proračuna lahko uporabi sredstva iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu za plačilo delovne uspešnosti, če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. opravlja storitve javne službe v dogovorjenem obsegu in kakovosti na podlagi sprejetih programov dela, katerih sestavni del je obseg posamezne javne službe, ki ga je potrdil financer in finančni načrt za izvajanje posamezne javne službe, oziroma v skladu s pogodbo o opravljanju storitev javne službe,
2. v letnem poročilu za preteklo leto izkazuje vsaj izravnane prihodke in odhodke za izvajanje javne službe, razen v izjemnih primerih, ki jih določi vlada,
3. v letnem poročilu za preteklo leto izkazuje vsaj izravnane prihodke in odhodke od prodaje blaga in storitev na trgu,
4. ima sprejet celoten program dela in celoten finančni načrt za tekoče leto,
5. ima normative za delitev stroškov, ki nastanejo pri opravljanju javne službe oziroma prodaji blaga in storitev na trgu.

37. člen
(odločanje o razdelitvi in izplačilu sredstev iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu)

(1) Višino sredstev, namenjeno izplačilu dela plače za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu, določi predstojnik oziroma poslovni dni organ po predhodni pridobitvi mnenj reprezentativnih sindikatov.

(2) Dinamiko izplačil dela plače za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu določi organ upravljanja uporabnika proračuna na predlog predstojnika oziroma poslovodnega organa.

7. DODATKI

38. člen
(vrste dodatkov)

(1) Javnim uslužbencem pripadajo:

1. položajni dodatek,
2. dodatek za delovno dobo,
3. dodatek za mentorstvo,
4. dodatek za dvojezičnost,
5. dodatki za manj ugodne delovne pogoje, ki niso upoštevani v vrednotenju delovnega mesta, naziva,
6. dodatki za nevarnost in posebne obremenitve, ki niso upoštevane v vrednotenju delovnega mesta, naziva,
7. dodatek za izjemne dosežke na nacionalni oziroma ravni,
8. dodatek zaradi deficitarnosti,
9. dodatek za razvoj kadrov,
10. dodatki za delo v manj ugodnem delovnem času,
11. dodatek za pripravljenost in
12. **Varianta: uvedba dodatka za prepoved ali omejitev stavke.**

(2) Funkcionarjem in javnim uslužbencem plačne skupine B pripadajo dodatki le v primerih, določenih v tem zakonu.

(3) Kadar dodatek ni določen v nominalnem znesku, je osnova za obračun dodatka osnovna plača javnega uslužbenca ali funkcionarja.

(4) Dodatki iz prvega odstavka tega člena se izplačujejo v višini, določeni z zakonom, podzakonskim aktom ali kolektivno pogodbo za javni sektor. Če je javni uslužbenec oziroma funkcionar zaposlen za krajši delovni čas od polnega, mu dodatki, ki so določeni v nominalnem znesku, pripadajo v ustreznem deležu glede na delovni čas zaposlitve.

39. člen (položajni dodatek)

(1) Položajni dodatek je del plače, ki pripada javnemu uslužbencu, ki izvršuje pooblastila v zvezi z vodenjem, usklajevanjem in izvajanjem dela kot vodja notranje organizacijske ali druge enote, vrednotenje teh nalog pa ni vključeno v osnovno plačo delovnega mesta, naziva ali funkcije. Položajni dodatek mu pripada, če enota, ki jo vodi, dosega velikost, določeno s predpisom vlade.

(2) Višina položajnega dodatka znaša najmanj 5 % osnovne plače in največ 12 % osnovne plače.

(3) Kriterije za določitev višine položajnega dodatka določi vlada.

40. člen (dodatek za delovno dobo)

(1) Dodatek za delovno dobo je del plače, s katerim se vrednotijo delovne izkušnje, pridobljene v celotni delovni dobi javnega uslužbenca ali funkcionarja, v obdobjih opravljanja dela v delovnem razmerju in opravljanja samostojne dejavnosti oziroma poklicnega opravljanja funkcije V Republiki Sloveniji ali v tujini.

(2) Višina dodatka za delovno dobo se za vsako zaključeno leto delovne dobe določi s kolektivno pogodbo za javni sektor in pripada javnemu uslužbencu v celoti, ne glede na to, ali dela javni uslužbenec krajši ali polni delovni čas.

41. člen (dodatek za mentorstvo)

(1) Javnemu uslužbencu, ki je v okviru rednega delovnega časa določen za uvajanje pripravnikov, specializantov in zaposlenih na usposabljanju, pripada za vsako, s programom oziroma z normativom določeno mentorsko uro, dodatek za mentorstvo.

(2) Višina dodatka za mentorstvo se za javne uslužbence določi s kolektivno pogodbo za javni sektor.

42. člen (dodatek za dvojezičnost)

(1) Dodatek za dvojezičnost pripada javnim uslužbencem, ki delajo na območjih občin, v katerih živi italijanska ali madžarska narodna skupnost, kjer je italijanski ali madžarski jezik tudi uradni jezik, če je znanje jezika narodne skupnosti pogoj za opravljanje dela.

(2) Višina dodatka iz prejšnjega odstavka znaša:

- od 12 % do 15 % osnovne plače za ravnatelje, učitelje in ostale strokovne delavce v osnovnem in srednjem šolstvu ter ravnatelje, vzgojitelje in ostale strokovne delavce v vrtcih, strokovne delavce Zavoda Republike Slovenije za šolstvo ter novinarje Javnega zavoda Radiotelevizija Slovenija in novinarje tiskanih medijev narodnih skupnosti,
- od 3% do 6% osnovne plače za druge javne uslužbence.

(3) Višino dodatka iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka določi predstojnik, in sicer na podlagi zahtevane stopnje znanja jezika narodne skupnosti ter dejanske uporabe tega jezika pri opravljanju dela.

43. člen (dodatki za manj ugodne delovne pogoje)

(1) Dodatki za manj ugodne delovne pogoje pripadajo javnim uslužbencem le, če opravljajo delo v takih pogojih in manj ugodni delovni pogoji niso upoštevani v osnovni plači.

(2) Dodatki za manj ugodne delovne pogoje in njihova višina se za javne uslužbence določijo s kolektivno pogodbo za javni sektor.

44. člen (dodatki za nevarnost in posebne obremenitve)

(1) Dodatki za nevarnost in posebne obremenitve pripadajo javnim uslužbencem le za čas, ko opravljajo delo v takih pogojih ter nevarnost in posebne obremenitve niso upoštevane v osnovni plači.

(2) Dodatki za nevarnost in posebne obremenitve in njihova višina se določijo za javne uslužbence s kolektivno pogodbo za javni sektor.

45. člen (dodatek za izjemne dosežke na nacionalni oziroma mednarodni ravni)

(1) Javnemu uslužbencu se zaradi izjemnih dosežkov pri delu na nacionalni oziroma mednarodni ravni določi dodatek v višini do 50 % osnovne plače.

Varianta: določi se obdobje izplačevanje dodatka, npr. 5 let

(2) Postopek in pogoje za izdajo odločbe o izjemnih dosežkih na nacionalni oziroma mednarodni ravni v posamezni dejavnosti ter kriterije za določitev višine dodatka, določi vlada na

predlog pristojnega ministra. Odločbo o izjemnih dosežkih na nacionalni oziroma mednarodni ravni izda vlada.

(3) Na podlagi odločbe o izjemnih dosežkih na nacionalni oziroma mednarodni ravni in kriterijev za določitev višine dodatka javnemu uslužbencu predstojnik oziroma poslovodni organ določi višino dodatka s sklepom.

46. člen **(dodatek zaradi deficitarnosti kadrov)**

(1) Javnemu uslužbencu se določi dodatek zaradi deficitarnosti kadrov v javnem sektorju v višini do 30 % osnovne plače.

(2) Seznam deficitarnih kadrov za posamezno dejavnost na ravni države ali regije ter kriterije za določitev višine dodatka predpiše pristojni minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo in na podlagi mnenja Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje. Predpis se izda za obdobje največ dveh let, njegova veljavnost pa se lahko podaljša vsakokrat za obdobje največ dveh let.

(3) Pristojni minister lahko tudi pred potekom veljavnosti predpisa tega spremeni, če se kadrovske potrebe po kadrih spremenijo.

(4) Na podlagi predpisa iz drugega odstavka tega člena predstojnik oziroma poslovodni organ javnemu uslužbencu s sklepom določi višino dodatka zaradi deficitarnosti. Dodatek se določi za obdobje veljavnosti predpisa pristojnega ministra. Javnemu uslužbencu se dodatek preneha izplačevati, če v skladu s predpisom pristojnega ministra do dodatka ni več upravičen.

47. člen **(dodatek za razvoj kadrov)**

(1) Javnemu uslužbencu se določi dodatek zaradi vključenosti v projekt, katerega namen je načrtno spodbujanje razvoja kadrov zaradi potreb javnega sektorja.

(2) Višino dodatka ter kriterije za določitev višine dodatka določi vlada na predlog ministra.

48. člen **(dodatki za delo v manj ugodnem delovnem času)**

(1) Javnim uslužbencem pripadajo za delo v delovnem času, ki je zanje manj ugoden, dodatki za:

- izmensko delo,
- delo v deljenem delovnem času,
- delo v neenakomerno razporejenem delovnem času,
- delo ponoči, v nedeljo in na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost dan ali praznik, ter
- za delo preko polnega delovnega časa.

(2) Dodatki iz prve, druge in tretje alineje prejšnjega odstavka se med seboj izključujejo.

(3) Javnemu uslužbencu pripada dodatek za izmensko delo za delo v popoldanski in nočni izmeni oziroma za redno delo v popoldanskem času za čas, ki je po zakonu ali drugem predpisu, kolektivni pogodbi ali splošnem aktu delodajalca določen za popoldansko ali nočno izmeno oziroma za redno delo v popoldanskem času.

(4) Dodatki iz prvega odstavka tega člena pripadajo javnemu uslužbencu le za čas, ko dela v času, ki je manj ugoden.

(5) Dodatki za delo v manj ugodnem delovnem času in višina dodatkov iz tega člena se za javne uslužbenke določijo s kolektivno pogodbo za javni sektor.

(6) Ne glede na druge določbe tega zakona javnemu uslužbencu v času dežurstva pripada plačilo v višini vrednosti plačnega razreda, v katerega je uvrščeno delovno mesto, na katerem se opravlja dežurstvo. Vrednost plačnega razreda iz prejšnjega stavka je tudi osnova za obračun dodatkov, ki mu v času dežurstva pripadajo v skladu s tem zakonom in Kolektivno pogodbo za javni sektor. V času dežurstva pripada javnim uslužbencem dodatek za delo preko polnega delovnega časa v višini, določeni s Kolektivno pogodbo za javni sektor in ostali dodatki za delo v delovnem času, ki je zanje manj ugoden, ki se v času dežurstva izplačujejo v višini, ki je za te dodatke določena v Kolektivni pogodbi za javni sektor.

49. člen (dodatek za pripravljenost)

(1) Javnemu uslužbencu pripada dodatek za pripravljenost v kraju bivanja ali v kraju po njegovi izbiri (v nadaljnjem besedilu pripravljenost na domu), če je pripravljenost na domu izven delovnega časa pisno odrejena, in sicer v primerih, v katerih je treba:

1. preprečiti neposredno nevarnost za nastanek naravne ali druge nesreče, odpraviti oziroma zmanjšati posledice ali izvesti potrebne ukrepe pri naravnih ali drugih nesrečah,
2. preprečiti ali odpraviti večjo škodo delodajalcu ali drugim osebam,
3. preprečiti storitev hujših kaznivih dejanj,
4. zavarovati življenje ali zdravje oseb, živali ali premoženje večje vrednosti,
5. zagotavljati nujne socialno-varstvene naloge,
6. zagotavljati neprekinjeno zdravstveno varstvo,
7. opraviti nujne in neodložljive naloge, ki so potrebne za preprečitev ali sanacijo razmer, ki bi lahko preprečevale ali ovirale izvajanje temeljnih nalog delodajalca oziroma storitev za uporabnike,
8. opraviti nujne in neodložljive obveznosti, ki so potrebne za nemoteno in učinkovito izvrševanje oblastnih funkcij državnih organov in samoupravnih lokalnih skupnosti, ki se izvajajo v javnem interesu,
9. zagotoviti izvajanje prevzetih mednarodnih obveznosti.

(2) Zakon, podzakonski predpis, ali kolektivna pogodba lahko podrobneje določita konkretne ali dodatne primere in pogoje, v katerih je možno določiti pripravljenost na domu.

(3) Višina dodatka za pripravljenost na domu za javne uslužbenke se določijo s kolektivno pogodbo za javni sektor.

Varianta: doda se nov člen:

x. člen

(dodatek za prepoved ali omejitev stavke)

(1) Če je javnemu uslužbencu z zakonom določena prepoved stavke, mu pripada dodatek zaradi prepovedi stavke v višini 4 % zadnje objavljene povprečne mesečne bruto plače v Republiki Sloveniji, ugotovljene po uradnih statističnih podatkih.

(2) Če je javnemu uslužbencu z zakonom določeno, da mora v času stavke opravljati določene naloge, mu za ta čas pripada dodatek k plači v višini 2 % povprečne zadnje mesečne bruto plače v Republiki Sloveniji, ugotovljene po uradnih statističnih podatkih.

8. ZAGOTAVLJANJE JAVNOSTI, PREGLEDNOSTI IN PRIMERLJIVOSTI PLAČ V JAVNEM SEKTORJU

50. člen (javnost plač in posredovanje podatkov o plačah)

(1) Plače v javnem sektorju so javne, pri čemer so javnosti dostopni osebno ime in priimek javnega uslužbenca oziroma funkcionarja, podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, bruto znesku plače in bruto znesku vseh sestavin plače, razen o dodatku za delovno dobo. Podatki iz prejšnjega stavka niso javni v primerih izjem, ki jih določa zakon, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

(2) Uporabniki proračuna podatke o izplačanih plačah pošljejo ministrstvu, pristojnemu za sistem plač v javnem sektorju preko Agencije za javnopravne evidence in storitve, v skladu z metodologijo, ki jo predpiše minister, pristojen za sistem plač v javnem sektorju.

(3) Uporabniki proračuna samoupravne lokalne skupnosti so dolžni podatke o izplačanih plačah posredovati tudi pristojnemu organu samoupravne lokalne skupnosti.

(4) Prvi odstavek tega člena ne velja za podatke o izplačanih plačah javnih uslužbencev v obveščevalnih in varnostnih službah.

51. člen (spremljanje gibanja plač v javnem sektorju)

(1) Ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju o podatkih iz prejšnjega člena vodi evidenco, enkrat letno v skladu s predpisano metodologijo pripravi analizo gibanja plač v javnem sektorju.

(2) Analizo iz prejšnjega odstavka, ki se nanašajo na uporabnike proračuna, vlada predloži državnemu zboru skupaj z zaključnim računom državnega proračuna Republike Slovenije. Ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, analizo objavi na svoji spletni strani.

(3) Za spremljanje gibanja plač in drugih stroškov dela morajo uporabniki proračuna poleg podatkov o plačah iz prejšnjega člena, posredovati ministrstvu, pristojnemu za sistem plač v javnem sektorju, in pristojnemu organu samoupravne lokalne skupnosti tudi podatke o nadomestilih plač, povračilih stroškov in drugih izplačilih, kot jih določa enotna metodologija za obračun in izplačilo plač, ki jo z uredbo predpiše vlada. Ti podatki so dostopni javnosti pod pogoji iz prejšnjega člena.

52. člen (obračun plač)

(1) Vsi uporabniki proračuna obračunavajo in izplačujejo plače na podlagi enotne metodologije in obrazcev, ki jih predpiše vlada. Vlada predpiše tudi postopek in način določitve šifranta, ki se uporablja pri izplačilu plač in drugih stroškov dela. Šifrant ministrstvo, pristojno za sistem plač, objavlja na svoji spletni strani.

(2) Plače javnih uslužbencev se obračunavajo in izplačujejo na podlagi povprečne mesečne delovne obveznosti, ki izhaja iz sprejetega letnega delovnega koledarja.

III. POSEBNOSTI PRI DOLOČANJU PLAČ ZNOTRAJ POSAMEZNEGA PLAČNEGA STEBRA

1. Splošno

53. člen (uporaba določb)

(1) Določbe tega poglavja tega zakona se uporabljajo za določitev plače javnih uslužbencev in funkcionarjev v posameznem plačnem stebru.

(2) Plačni stebri so:

1. plačni steber: funkcionarji,
2. plačni steber: javni uslužbenci v državnih organih, Samoupravnih lokalnih skupnostih, v javnih agencijah, javnih skladih in javnih zavodih s področja obvezne socialne varnosti in gasilci,
3. plačni steber: javni uslužbenci v zdravstvu in socialnem varstvu,
4. plačni steber: javni uslužbenci v raziskovalni dejavnosti, izobraževanju in kulturi,
5. plačni steber: javni uslužbenci v drugih javnih zavodih in javnih gospodarskih zavodih.

54. člen (vsebina stebra)

(1) V okviru plačnega stebra se zagotavlja načelo enakega plačila za delo na primerljivih delovnih mestih, nazivih in funkcijah.

(2) V posameznem plačnem stebru se lahko ureja:

1. uvrstitev delovnih mest, nazivov in funkcij v plačne razrede,
2. kriteriji glede določitve višjega plačnega razreda ob zaposlitvi,
3. uvrstitev v višji plačni razred, kot je določen v okviru razpona glede na tarifni razred, zaradi specifičnih oziroma redkih kompetenc, ki se zahtevajo glede na potrebe delovnih procesov,
4. določitev časovnih obdobj za hitrejše napredovanje v višji plačni razred (po polovici časovnega obdobja) na delovnih mestih, na katerih ni mogoče tudi napredovanje v višji naziv,
5. pogoji, merila in kriteriji za določitev in izplačevanje delovne uspešnosti,
6. višji obseg sredstev za izplačilo delovne uspešnosti, kot ga določa ta zakon,
7. druge posebnosti, ki jih določa ta zakon.

(3) Obseg sredstev za delovno uspešnost iz 6. točke prejšnjega odstavka se lahko poveča za namenska sredstva iz naslova projektov in posebnih projektov, ki jih določi vlada. Ta sredstva se oblikuje in izkazuje ločeno in se lahko porabijo le za izplačilo delovne uspešnosti javnih uslužbencev za delo, ki ga opravljajo na projektu. Za javne uslužbence, ki sodelujejo v projektu, ne veljajo omejitve iz 33. člena tega zakona.

2. Skupne določbe, ki veljajo za javne uslužbence plačne skupine B

55. člen (opredelitev javnih uslužbencev plačne skupine B)

V plačno skupino B sodijo: direktorji, predsedniki in člani uprav, rektorji, dekani, glavni tajniki univerz, ravnatelji, strokovni direktorji in strokovni vodje, predsedniki, ki niso funkcionarji, direktorji vladnih služb, generalni direktorji in direktorji organov v sestavi, načelnik Generalštaba Slovenske vojske, generalni direktorji direktoriatov, glavni inšpektorji, generalni sekretarji oziroma sekretarji državnih organov, ki niso funkcionarji, načelniki upravnih enot, direktorji oziroma tajniki občinskih uprav, vršilci dolžnosti direktorjev, namestniki in pomočniki direktorjev.

56. člen (določitev osnovne plače javnim uslužbencem plačne skupine B)

(1) Osnovne plače javnim uslužbencem plačne skupine B, zaposlenih pri uporabnikih proračuna se določijo z uvrstitvijo v plačni razred, upoštevaje zahtevnost delovnega mesta ter pomen uporabnika proračuna, ki ga vodijo.

(2) Uvrstitev v plačne razrede javnih uslužbencev plačne skupine B določi vlada. Za posamezne vrste delovnih mest se lahko uvrstitev določi v razponu plačnih razredov, pri čemer morajo biti določeni tudi kriteriji za določitev plačnega razreda.

(3) Plačni razred za določitev osnovne plače javnim uslužbencem plačne skupine B pri uporabnikih proračuna določi predstojnik oziroma organ pristojen za njegovo imenovanje ob upoštevanju razponov plačnih razredov, kriterijev in metodologije za uvrstitev delovnih mest, ki jih določi vlada.

(4) Javnim uslužbencem plačne skupine B, imenovanim v naziv, se plača, ne glede na naziv, določi v skladu s predpisom vlade iz tega člena.

57. člen **(napredovanje javnih uslužbencev iz plačne skupine B)**

(1) Javni uslužbenci plačne skupine B ne napredujejo v višji plačni razred, se jim pa ob prenehanju mandata pri določitvi plače na novem delovnem mestu upoštevajo plačni razredi, ki bi jih dosegli, če bi v času trajanja mandata napredovali v časovnih obdobjih za napredovanje iz tega zakona.

(2) Časovno obdobje za napredovanje se javnim uslužbencem plačne skupine B ob nastopu mandata in ob prenehanju mandata ne prekine.

(3) Javnemu uslužbencu plačne skupine B se na delovnem mestu, ki ga zasedejo po prenehanju mandata, upoštevajo tudi že dosežena napredovanja na delovnem mestu, ki so ga zasedali pred nastopom mandata, če je delovno mesto pred nastopom mandata v istem ali višjem tarifnem razredu od delovnega mesta, ki ga zasedejo po prenehanju mandata. Če je novo delovno mesto v višjem tarifnem razredu od delovnega mesta pred nastopom mandata, pa se mu plačni razred na novem delovnem mestu oziroma v nazivu določi tako, da se plačni razred poveča za en plačni razred.

58. člen **(dodatki)**

Javnim uslužbencem plačne skupine B ne pripadajo: položajni dodatek, dodatki za delo v manj ugodnem delovnem času, dodatek za izjemne dosežke na nacionalni ravni, dodatek zaradi deficitarnosti, dodatek za razvoj kadrov in dodatek za pripravljenost. Javni uslužbenci plačne skupine B, ki hkrati opravljajo tudi delo v svojem osnovnem poklicu, lahko izjemoma, s soglasjem pristojnega ministra oziroma rektorja, zaradi nemotenega opravljanja dejavnosti, opravljajo tudi delo preko polnega delovnega časa, delo v dežurstvu in pripravljenosti. Za ta čas jim pripadajo plača in dodatki iz prvega odstavka 38. člena tega zakona za delo glede na delovno mesto, na katerem se tako delo opravlja.

59. člen **(delovna uspešnost javnih uslužbencev plačne skupine B)**

(1) Javni uslužbenci plačne skupine B, ki dosežejo nadpovprečne rezultate pri opravljanju delovnih nalog, so upravičeni do dela plače za delovno uspešnost. Obseg sredstev za delovno uspešnost se zanje oblikuje in izkazuje ločeno od sredstev za delovno uspešnost javnih uslužbencev.

(2) Za javne uslužbence plačne skupine B se delovna uspešnost ugotavlja najmanj enkrat letno in se lahko izplača letno največ v višini dveh osnovnih plač javnega uslužbenca plačne skupine B v mesecu pred izplačilom delovne uspešnosti.

(3) Javni uslužbenci plačne skupine B so upravičeni tudi do delovne uspešnosti iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu, če so izpolnjeni pogoji za njeno izplačilo iz 36. člena tega zakona.

(4) Kriterije za določitev delovne uspešnosti javnih uslužbencev plačne skupine B določi pristojni minister.

60. člen (odločitev o izplačilu delovne uspešnosti)

(1) Odločitev o izplačilu delovne uspešnosti javnih uslužbencev iz plačne skupine B, sprejme:

- v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti, predstojnik;
- v javnih skladih, javnih zavodih, javnih agencijah in javnih gospodarskih zavodih, poslovodni organ, za poslovodne organe pa organ, pristojen za njihovo imenovanje.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka odloči o izplačilu delovne uspešnosti javnega uslužbenca plačne skupine B, kadar je organ pristojen za njegovo imenovanje vlada, pristojen minister.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena odloči o izplačilu delovne uspešnosti javnega uslužbenca plačne skupine B vladne službe, ki je odgovoren predsedniku vlade ali generalnemu sekretarju vlade, predsednik vlade oziroma generalni sekretar vlade.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka odloči o izplačilu delovne uspešnosti javnega uslužbenca plačne skupine B, kadar je organ pristojen za njegovo imenovanje državni zbor, ustanovitelj.

(5) Višino sredstev iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu javnim uslužbencem plačne skupine B, namenjeno izplačilu dela plače za delovno uspešnost, določi organ pristojen za njihovo imenovanje.

3. 1. PLAČNI STEBER: FUNKCIONARJI

61. člen (obseg stebra)

V 1. plačni steber se uvrščajo funkcionarji, ki so izvoljeni ali imenovani na funkcije v državnih organih samoupravnih lokalnih skupnostih, ki sodijo v plačno skupino A (A1 do A5). Kot funkcionar po tem zakonu se obravnava tudi predsednik sveta samoupravne narodne skupnosti.

62. člen (določitev osnovne plače funkcionarjev)

(1) Osnovna plača funkcionarja je določena s plačnim razredom, v katerega je uvrščena posamezna funkcija oziroma s plačnim razredom, ki ga je funkcionar pridobil z napredovanjem, če funkcionar lahko napreduje v skladu z zakonom.

(2) Uvrstitev posameznih funkcij v plačne razrede se določi z zakonom. Uvrstitev in razponi možnih napredovanj v višji plačni razred so določeni v Prilogi 4 tega zakona.

63. člen (napredovanje funkcionarjev)

(1) Funkcionarji ne napredujejo v višji plačni razred, razen sodnikov in državnih tožilcev, za katere napredovanje ureja zakon. Funkcionarjem, ki ne napredujejo, se ne glede na prejšnji stavek ob

prenehanju opravljanja funkcije pri določitvi plače na novem delovnem mestu upoštevajo plačni razredi napredovanj, ki bi jih dosegli, če bi v času opravljanja funkcije napredovali v časovnih obdobjih za napredovanje iz tega zakona. Funkcionarjem, ki napredujejo, se ob prenehanju opravljanja funkcije pri določitvi plače na novem delovnem mestu upošteva število napredovanj, ki so jih dosegli v času opravljanja funkcije.

(2) Časovno obdobje za napredovanje se funkcionarjem ob začetku opravljanja funkcije in ob prenehanju opravljanja funkcije ne prekine.

(3) Funkcionarju se na delovnem mestu, ki ga zasedejo po prenehanju mandata, upoštevajo tudi že dosežena napredovanja na delovnem mestu, ki so ga zasedali pred začetkom opravljanja funkcije, če je delovno mesto pred začetkom opravljanja funkcije v istem ali višjem tarifnem razredu od delovnega mesta, ki ga zasedejo po prenehanju opravljanja funkcije. Če je novo delovno mesto v višjem tarifnem razredu od delovnega mesta pred začetkom opravljanja funkcije pa se mu plačni razred na novem delovnem mestu oziroma v nazivu določi tako, da se plačni razred poveča za en plačni razred.

64. člen (dodatki)

(1) Funkcionarjem ne pripadajo dodatki, razen dodatka za delovno dobo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek sodnikom in državnim tožilcem pripadajo tudi dodatki za dvojezičnost, položajni dodatek, dodatek za mentorstvo, dodatek za delo v manj ugodnem delovnem času in za pripravljenost.

65. člen (dodatek za delovno dobo)

Funkcionarjem pripada dodatek za delovno dobo v višini 0,33 % od osnovne plače za vsako zaključeno leto delovne dobe.

66. člen (dodatki sodnikov in državnih tožilcev za delo v manj ugodnem delovnem času in za pripravljenost)

(1) Sodnikom in državnim tožilcem pripadajo naslednji dodatki za delo v manj ugodnem delovnem času:

- za delo preko polnega delovnega časa,
- za čas dežurstva, ki presega polni delovni čas,
- za delo ponoči,
- za delo v nedeljo in
- za delo na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost dan.

(2) Dodatki iz prejšnjega odstavka in dodatek za pripravljenost se določijo v naslednjih višinah:

- za delo preko polnega delovnega časa in za čas dežurstva, ki presega polni delovni čas, v višini 30 % urne postavke osnovne plače,
- za delo ponoči v višini 40 % urne postavke osnovne plače,

- za delo v nedeljo v višini 90 % urne postavke osnovne plače,
- za delo na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost dan, v višini 120 % urne postavke osnovne plače in
- za ure pripravljenosti v višini 20 % urne postavke osnovne plače.

(3) Dodatka iz tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka se med seboj izključujeta.

(4) Dodatki iz prvega odstavka tega člena pripadajo le za čas dela v manj ugodnem delovnem času.

67. člen **(položajni dodatki za sodnike in državne tožilce)**

(1) Sodniku in državnemu tožilcu, ki vodi organizacijsko enoto (v nadaljevanju oddelek), pripada položajni dodatek v % od njegove osnovne plače, in sicer v višini:

- 10 %, če vodi oddelek z najmanj 40 javnimi uslužbenci ali 20 na ta oddelek razporejenimi sodniki oziroma državnimi tožilci,
- 9 %, če vodi oddelek z najmanj 30 javnimi uslužbenci ali 15 na ta oddelek razporejenimi sodniki oziroma državnimi tožilci,
- 8 %, če vodi oddelek z najmanj 20 javnimi uslužbenci ali desetimi na ta oddelek razporejenimi sodniki oziroma državnimi tožilci,
- 5 %, če vodi oddelek z najmanj desetimi javnimi uslužbenci ali petimi na ta oddelek razporejenimi sodniki oziroma državnimi tožilci,
- 4 %, če vodi oddelek na Vrhovnem sodišču, Upravnem sodišču, Vrhovnem državnem tožilstvu, če vodi zunanji oddelek, ki se oblikuje v skladu z zakonom, ali oddelek z manj kot petimi na ta oddelek razporejenimi sodniki oziroma državnimi tožilci.

(2) Sodniku in državnemu tožilcu, dodeljenemu na pristojno ministrstvo, pripada dodatek za čas dodelitve v višini 10 % njegove osnovne plače.

(3) Spremembe števila zaposlenih se upoštevajo dvakrat letno, in sicer 1. januarja in 1. julija.

(4) Predsedniki in podpredsedniki sodišč, vodje državnih tožilstev in njihovi namestniki niso upravičeni do položajnega dodatka iz tega člena.

68. člen **(dodatek za mentorstvo)**

(1) Sodniku in državnemu tožilcu, ki je v okviru rednega delovnega časa določen za uvajanje pripravnikov in zaposlenih na usposabljanju, pripada za vsako, s programom oziroma z normativom določeno mentorsko uro, dodatek za mentorstvo.

(2) Dodatek za mentorstvo znaša 20 % urne postavke osnovne plače sodnika oziroma državnega tožilca in se obračunava le za čas, ko sodnik oziroma državni tožilec opravlja delo mentorja.

69. člen **(dodatek za dvojezičnost)**

(1) Dodatek za dvojezičnost pripada sodnikom in državnim tožilcem, ki delajo na območjih občin, v katerih živi italijanska ali madžarska narodna skupnost, kjer je italijanski ali madžarski jezik tudi uradni jezik, če je znanje jezika narodne skupnosti pogoj za opravljanje dela oziroma funkcije.

(2) Višina dodatka iz prejšnjega odstavka znaša do 6 % osnovne plače sodnika oziroma državnega tožilca.

(3) Višino dodatka določi sodni svet za sodnike in državnotožilski svet za državne tožilce, in sicer na osnovi zahtevane stopnje znanja jezika narodne skupnosti ter dejanske uporabe tega jezika pri opravljanju dela.

4. 2. PLAČNI STEBER: JAVNI USLUŽBENCI V DRŽAVNIH ORGANIH, SAMOUPRAVNIH LOKALNIH SKUPNOSTI, V JAVNIH AGENCIJAH, JAVNIH SKLADIH IN JAVNIH ZAVODIH S PODROČJA OBVEZNE SOCIALNE VARNOSTI IN GASILCI TER JAVNI USLUŽBENCI PLAČNE SKUPINE B V TEH UPORABNIKIH PRORAČUNA

70. člen (obseg stebra)

V 2. plačni steber se uvrščajo javni uslužbenci v državnih organih in samoupravnih lokalnih skupnostih na uradniških in strokovno tehničnih delovnih mestih, ki sodijo v plačno skupino C in J, javni uslužbenci v javnih agencijah in javnih skladih – plačna skupina I, v javnih zavodih s področja obvezne socialne varnosti – plačna skupina K, del plačne podskupine I1, in sicer gasilci, ter javni uslužbenci plačne skupine B v teh uporabnikih proračuna.

71. člen (uvrščanje v plačne razrede)

(1) Delovna mesta oziroma nazivi iz prejšnjega člena v plačnih podskupinah C2, C3, C5, C6, C7, K, v plačni skupini J in gasilci v plačni podskupini I1 se uvrščajo v plačne razrede s kolektivno pogodbo dejavnosti, v plačni podskupini C4 in I1 pa s predpisom vlade.

(2) Ne glede na določbe tega člena se delovna mesta in nazivi v obveščevalnih in varnostnih službah, ki niso uvrščeni v plačne razrede s kolektivno pogodbo dejavnosti, uvrščajo v plačne razrede s splošnim aktom organa, h kateremu da soglasje vlada. Akt se ne objavi.

(3) Delovna mesta oziroma nazivi v plačni podskupini C1 se uvrščajo v plačne razrede z aktom državnega organa, upošteva se uvrstitev primerljivih delovnih mest in nazivov plačne skupine C v kolektivni pogodbi dejavnosti. Akt se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

72. člen (delitev sredstev za nagrajevanje delovne uspešnosti)

Za javne uslužbence v organih državne uprave, pravosodnih organih in samoupravnih lokalnih skupnosti se podrobneje opredeli kriterije, način delitve sredstev in postopek za določitev delovne uspešnosti s predpisom vlade, za javne uslužbence v drugih državne organe pa z aktom organa.

5. 3. PLAČNI STEBER: JAVNI USLUŽBENCI V ZDRAVSTVU IN SOCIALNEM VARSTVU IN JAVNI USLUŽBENCI PLAČNE SKUPINE B V TEH UPORABNIKIH PRORAČUNA

73. člen
(obseg stebra)

V 3. plačni steber se uvrščajo javni uslužbenci v zdravstvu in socialnem varstvu, ki sodijo v plačne skupine E, F, J, in javni uslužbenci plačne skupine B v teh uporabnikih proračuna.

74. člen
(uvrščanje v plačne razrede)

Delovna mesta oziroma nazivi v plačnih skupinah E, F in J se uvrščajo v plačne razrede s kolektivno pogodbo dejavnosti, v plačni podskupini E1 pa s kolektivno pogodbo za poklic.

6. 4. PLAČNI STEBER: JAVNI USLUŽBENCI V RAZISKOVALNI DEJAVNOSTI, IZOBRAŽEVANJU IN KULTURI - PLAČNE SKUPINE D, G, H IN J IN JAVNI USLUŽBENCI PLAČNE SKUPINE B V TEH UPORABNIKIH PRORAČUNA

75. člen
(obseg stebra)

V 4. plačni steber se uvrščajo javni uslužbenci v raziskovalni dejavnosti, izobraževanju in kulturi, ki sodijo v plačne skupine D, G, H, J, in javni uslužbenci plačne skupine B v teh uporabnikih proračuna.

76. člen
(uvrščanje v plačne razrede)

(1) Delovna mesta oziroma nazivi v plačnih skupinah D, G, H in J se uvrščajo v plačne razrede s kolektivno pogodbo dejavnosti, delovna mesta poklicnih novinarjev pa s kolektivno pogodbo za poklic.

(2) Delovna mesta javnih uslužbencev v javnem zavodu Radiotelevizije Slovenija se uvrščajo v plačne razrede s kolektivno pogodbo, ki jo skleneta v imenu delodajalca uprava javnega zavoda in v imenu delojemalcev reprezentativni sindikati v javnem zavodu.

77. člen
(učna oziroma pedagoška obveznost)

(1) Javnim uslužbencem v javnih vzgojno-izobraževalnih zavodih in visokošolskih zavodih pripada plačilo za dodatno učno obveznost oziroma dodatno pedagoško obveznost, ki se lahko določi v obsegu in pod pogoji, določenimi z zakoni, ki urejajo organizacijo in financiranje vzgoje in izobraževanja oziroma visokošolskega izobraževanja. Osnovna plača za dodatno učno obveznost oziroma dodatno pedagoško obveznost se določi tako, da se mesečni obseg opravljenih ur povečane tedenske učne obveznosti pomnoži z bruto urno postavko za osnovno plačo in faktorjem, ki ga določi vlada.

(2) Če je javnim uslužbencem v javnih vzgojno-izobraževalnih zavodih in visokošolskih zavodih določena zmanjšana učna ali pedagoška obveznost, se osnovna plača obračuna v skladu z mesečnim obsegom opravljene pedagoške oziroma učne obveznosti tako, da se za znesek mesečnega obsega zmanjšane učne oziroma pedagoške obveznosti, pomnožene z bruto urno postavko osnovne plače in faktorjem, ki ga določi vlada, zmanjša osnovna plača javnega uslužbenca.

7. 5. PLAČNI STEBER: JAVNI USLUŽBENCI V DRUGIH JAVNIH ZAVODIH IN JAVNIH GOSPODARSKIH ZAVODIH IN JAVNI USLUŽBENCI PLAČNE SKUPINE B V TEH UPORABNIKIH PRORAČUNA

78. člen (obseg stebra)

V 5. plačni steber se uvrščajo javni uslužbenci v drugih javnih zavodih in javnih gospodarskih zavodih, ki sodijo v plačno skupino I, razen gasilcev in plačna skupina J ter javni uslužbenci plačne skupine B v teh uporabnikih proračuna.

79. člen (uvrščanje v plačne razrede)

(1) Delovna mesta v plačnih skupinah I in J se za področje dejavnosti kolja in prostora, kmetijstva in gozdarstva uvrščajo v plačne razrede s kolektivno pogodbo dejavnosti, za delovna mesta v ostalih javnih zavodih in javnih gospodarskih zavodih pa z uredbo vlade.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se delovna mesta v Javnem gospodarskem zavodu Protokolarne storitve Republike Slovenije (JGZ Brdo) uvrščajo v plačni razred s kolektivno pogodbo tega zavoda.

IV. SKLEPANJE KOLEKTIVNIH POGODB

80. člen (pristojnost za sklepanje kolektivnih pogodb)

(1) Kolektivne pogodbe, s katerimi se urejajo plače zaposlenih v javnem sektorju, sklepajo na strani delojemalcev reprezentativni sindikati javnega sektorja, na strani delodajalca pa vlada (v nadaljnjem besedilu: stranki kolektivne pogodbe).

(2) V imenu vlade vodi postopek za sklenitev kolektivnih pogodb ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, skupaj z ministrstvom, pristojnim za finance, in ministrstvom, pristojnim za dejavnost, za katero se sklepa kolektivna pogodba, ter reprezentativnim združenjem samoupravnih lokalnih skupnosti.

(3) Stranki kolektivne pogodbe imenujeta za pogajana pogajalsko skupino, v katero lahko vsaka stran imenuje največ ___ članov.

81. člen (sklenitev kolektivnih pogodb)

82. člen (ugotavljanje pogojev za sklenitev kolektivnih pogodb in roki za uveljavitev)

83. člen
(naknaden pristop h kolektivnim pogodbam)

(1) Reprezentativni sindikati lahko naknadno, ne glede na soglasje strank kolektivne pogodbe, pristopijo h kolektivni pogodbi, ki ureja plače v javnem sektorju, ki jo je sklenil eden ali več reprezentativnih sindikatov in vlada. Pristop ima pravne učinke od dneva, ko so o njem obveščeni podpisniki kolektivne pogodbe.

(2) Pisni pristop iz prejšnjega odstavka se objavi na enak način, kot se objavi kolektivna pogodba, h kateri pristopajo reprezentativni sindikati.

V. NADZOR

84. člen
(nadzor sistema plač)

(1) Nadzor nad izvajanjem sistema plač, določenega s tem zakonom, predpisi in drugimi akti, izdanimi na njihovi podlagi ter kolektivnimi pogodbami po posameznih področjih opravljajo pristojna ministrstva. Ministrstvo, pristojno za finance izvaja nadzor nad izvajanjem plačnega sistema v okviru proračunskega nadzora.

(2) Z namenom nadzora po tem členu lahko ministrstvo od organov v sestavi in drugih oseb javnega prava, katerih ustanovitelj je, zahteva vse podatke, tudi osebne, in dokumente, ki so potrebni za opravljanje teh nalog.

(3) V primeru pobude za izvedbo nadzora iz prvega odstavka pristojno ministrstvo izvede nadzor v dveh mesecih od prejema pobude za izvedbo nadzora oziroma odstopi zadevo drugemu pristojnemu ministrstvu oziroma pristojni inšpekciji, če samo ni pristojno za nadzor in o tem obvesti pobudnika nadzora.

(4) Ministrstva za preteklo leto pripravijo poročilo o izvedenih nadzorih in ugotovitvah iz opravljenih nadzorov in ga do 1. marca pošljejo vladi.

85. člen
(inšpekcijski nadzor)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov ter kolektivnih pogodb in splošnih aktov delodajalca, v delu, kjer se urejajo plače funkcionarjev in javnih uslužbencev, opravljajo inšpektorji za plače v javnem sektorju (v nadaljnjem besedilu: inšpektorji) v okviru inšpekcije, pristojne za nadzor plač v javnem sektorju.

86. člen
(način dela inšpektorja)

Inšpektor o opravljenem pregledu sestavi zapisnik in ga v 30 dneh od opravljenega pregleda pošlje predstojniku uporabnika proračuna, v katerem je bil opravljen nadzor, ministru, pristojnemu za sistem plač v javnem sektorju, in ustanovitelju. Če se ukrepi v zapisniku nanašajo na spremembe oziroma dopolnitve akta o sistemizaciji, se zapisnik v delu, ki se nanaša na navedene ukrepe, pošlje tudi reprezentativnemu sindikatu pri delodajalcu. Predstojnik uporabnika proračuna, v katerem je bil opravljen nadzor, in reprezentativni sindikat pri delodajalcu, ki mu je bil poslan zapisnik, lahko vložita pri inšpekciji, pristojni za nadzor plač v javnem sektorju, ugovor zoper zapisnik v osmih dneh od njegove vročitve. Odločitev o ugovoru postane sestavni del zapisnika. O ugotovitvah inšpekcijskega nadzora se prijavitelja obvesti, če to zahteva.

87. člen
(pooblastila inšpektorja)

(1) Inšpektor ima pooblastilo vstopiti v prostore uporabnika proračuna in vpogledati v vsa dokumentacijo in v evidence podatkov v zvezi s plačami funkcionarjev in javnih uslužbencev. Uporabnik proračuna mora inšpektorju zagotoviti pogoje za delo in informacije, potrebne za izvedbo inšpekcijskega nadzora in v določenem roku predložiti zahtevano dokumentacijo, potrebno za izvedbo inšpekcijskega nadzora.

(2) Inšpektor ima pooblastilo pridobiti in uporabljati osebne in druge podatke iz uradnih evidenc in drugih zbirk podatkov, ki so potrebni za izvedbo inšpekcijskega nadzora.

88. člen
(ukrepi inšpektorja)

Inšpektor predstojniku odredi naslednje ukrepe za odpravo ugotovljenih nepravilnosti:

- izdajo individualnega akta, ki javnemu uslužbencu zagotovi pravice v obsegu, kot so določene z zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi ter kolektivnimi pogodbami in splošnimi akti delodajalca,
- izplačilo plače v skladu s predpisi, drugimi akti, izdanimi na njihovi podlagi ter kolektivnimi pogodbami na podlagi prvega odstavka 6. člena tega zakona ne glede na pogodbo o zaposlitvi, odločbo ali sklep,
- da obračuna in izplača plačo javnim uslužbencem v skladu z zakonom in uredbo, ki ureja enotno metodologijo in obrazce za obračun plač v javnem sektorju,
- da ukrepa v skladu s 6. členom tega zakona,
- da spremeni akt o sistemizaciji tako, da sistemizira delovna mesta in nazive, ki so navedeni v aktih iz prvega odstavka 12. člena, v skladu z drugim odstavkom 13. člena tega zakona,
- da spremeni akt o sistemizaciji tako, da sistemizira delovna mesta in nazive v skladu z uvrstitvijo v kolektivni pogodbi za javni sektor in kolektivni pogodbi, ki velja za uporabnika proračuna, oziroma predpisom v skladu s tretjim odstavkom 14. člena tega zakona,
- da dopolni akt o sistemizaciji tako, da sistemizira delovna mesta in nazive v skladu s prvim odstavkom 13. člena tega zakona,
- da preveri izpolnjevanje pogojev za napredovanje v skladu s 28. členom tega zakona,
- da v skladu z drugim odstavkom 50. člena tega zakona pošlje podatke o plačah Agenciji za javnopravne evidence in storitve v skladu z metodologijo, ki jo predpiše minister, pristojen za sistem plač v javnem sektorju,
- da zagotovi skladnost splošnih aktov z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, drugih predpisov ter kolektivnih pogodb,
- da določi obseg sredstev za plačilo delovne uspešnosti v skladu z 32. členom tega zakona,
- da določi obseg sredstev za plačilo delovne uspešnosti iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu v skladu z uredbo izdano na podlagi 35. člena tega zakona.

VI. KAZENSKÉ DOLOČBE

89. člen

(1) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba uporabnika proračuna, ki:

- ovira ali onemogoči vstop inšpektorja v prostore, ne omogoči inšpektorju ustreznih pogojev za delo, ne zagotovi dostopa do dokumentacije, potrebne za izvedbo inšpekcijskega nadzora, ali ne predloži pravočasno zahtevane dokumentacije, potrebne za izvedbo inšpekcijskega nadzora (87. člen),
- ne spoštuje odrejenih ukrepov inšpektorja. Globa za ta prekršek se lahko izreče večkrat zaporedoma (87. člen).

(2) Z globo od 1.100 eurov do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba uporabnika proračuna, če:

1. določi oziroma izplača plačo v nasprotju z zakonom, predpisom ali drugim aktom, izdanim na njegovi podlagi, ali kolektivno pogodbo,
2. sklene pogodbo o zaposlitvi v nasprotju z drugim odstavkom 4. člena tega zakona,
3. ne izroči pisnega predloga aneksa k pogodbi o zaposlitvi v roku iz tretjega odstavka 4. člena tega zakona,
4. ne izroči aneksa k pogodbi o zaposlitvi iz drugega odstavka 6. člena tega zakona,
5. ne vloži tožbe zoper javnega uslužbenca oziroma funkcionarja, če ne pride do dogovora glede vrnitve preveč izplačanega zneska v skladu z enajstim odstavkom 6. člena tega zakona,
6. če izvede vračilo preveč izplačane plače v nasprotju s postopkom, določenim v 6. členu tega zakona,
7. sistemizira delovno mesto ali naziv, ki ni določen v aktih, ki so podlaga za katalog iz 12. člena tega zakona,
8. sistemizira delovno mesto v nasprotju s tretjim odstavkom 14. člena tega zakona,
9. ne preverja izpolnjevanja pogojev za napredovanje v skladu z 28. členom tega zakona,
10. izvede napredovanje javnega uslužbenca v nasprotju z 28. členom tega zakona,
11. določi obseg sredstev za plačilo delovne uspešnosti v nasprotju z 32. členom tega zakona ali v nasprotju s predpisom vlade, izdanim na podlagi 35. člena tega zakona,
12. določi del plače za delovno uspešnost v nasprotju s 33. ali 59. členom tega zakona,
13. ne posreduje podatkov o plačah v skladu z drugim odstavkom 50. člena tega zakona,
14. ne obračuna plač v skladu s 52. členom tega zakona.

(3) Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

90. člen

(obseg sredstev za delovno uspešnost)

(1) Delovna uspešnost v skladu s tem zakonom se začne izplačevati 1. januarja leta po letu, v katerem začnejo veljati kriteriji za določitev dela plače za delovno uspešnost, določeni s predpisi in kolektivnimi pogodbami v skladu s tem zakonom.

(2) V prvem letu izplačevanja dela plače za delovno uspešnost v skladu s tem zakonom znaša obseg sredstev za delovno uspešnost iz 32. člena tega zakona ____ % zneska za osnovne plače, za vsako naslednje leto pa se obseg sredstev za delovno uspešnost dogovori s Kolektivno pogodbo za javni sektor.

91. člen
(napredovanje)

(1) Javnim uslužbencem, katerim je napredovalno obdobje začelo teči pred začetkom uporabe tega zakona, se z dnem začetka uporabe tega zakona časovno obdobje za napredovanje ne prekine. Ti javni uslužbenci so upravičeni do napredovanja v skladu s tem zakonom, pri čemer se kot časovno obdobje za napredovanje šteje obdobje od zadnjega napredovanja v višji plačni razred na delovnem mestu oziroma nazivu, ki ga javni uslužbenec zaseda ob začetku uporabe tega zakona, oziroma od zaposlitve ali razporeditve na drugo delovno mesto. Pri določitvi časovnega obdobja za napredovanje se upošteva že doseženo število plačnih razredov, ki jih ima javni uslužbenec ob začetku uporabe tega zakona.

(2) Javni uslužbenci, ki na dan začetka izvajanja napredovanja v skladu s tem zakonom, že izpolnjujejo časovno obdobje za napredovanje, pridobijo pravico do plače s prvi dan naslednjega meseca po začetku izvajanja napredovanja po tem zakonu.

92. člen
(določitev plač funkcionarjem Državnega odvetništva Republike Slovenije v prehodnem obdobju)

(1) Za državne pravobranilce in pomočnike državnih pravobranilcev, ki do poteka mandata nadaljujejo delo kot, višji državni odvetniki in državni odvetniki, se v tem obdobju določijo plače na naslednji način:

-
-
-

(2) Glede dodatka za mentorstvo funkcionarjem, dodatka za delo v manj ugodnem delovnem času funkcionarjem ter določb o določitvi plače po prenehanju opravljanja funkcije se za funkcionarje iz prejšnjega odstavka uporabljajo določbe tega zakona iz plačnega stebra za funkcionarje.

93. člen
(javni uslužbenci plačne skupine B)

Javnim uslužbencem plačne skupine B, ki jim preneha mandat po začetku uporabe tega zakona, se plača določi v skladu z določbami tega zakona.

94. člen
(postopki glede vračila preveč določenih in izplačanih plač)

(1) Postopki pri delodajalcih za vračilo preveč določenih in izplačanih plač in postopki pred pristojnimi sodišči za vračilo preveč določenih in izplačanih plač, začeti pred začetkom uporabe tega zakona, se končajo v skladu s tem zakonom.

(2) Javnim uslužbencem, ki v skladu s predpisi, veljavnimi do začetka uporabe tega zakona, ob začetku uporabe tega zakona preveč izplačanega zneska plače še niso vrnili v celoti, pa jim na

podlagi tega zakona preveč izplačanega zneska plače ne bi bilo treba vrniti, se znesek dolga, ki še ni vrnjen, na podlagi tega zakona odpusti.

95. člen
(prevedba plačnih razredov delovnih mest, nazivov in funkcij)

(1) Izhodiščni plačni razredi delovnih mest, nazivov in funkcij, ki bodo veljali na dan 1. januarja 2024, se prevedejo v plačne razrede po tem zakonu v skladu s prilogo 5, ki je sestavni del tega zakona.

(2) Akti o sistemizaciji se uskladijo s prejšnjim odstavkom v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona.

96. člen
(prevedba in uvrstitev javnega uslužbenca in funkcionarja v plačni razred)

(1) Osnovne plače javnih uslužbencev in funkcionarjev se prevedejo v plačne razrede glede na izhodiščni plačni razred delovnega mesta, naziva ali funkcije, preveden v skladu s prejšnjim členom, kateremu se prišteje število plačnih razredov napredovanj in plačnih razredov, ki so bili pridobljeni z višjo uvrstitvijo na podlagi zakona, ki so jih dosegli do začetka uporabe tega zakona.

(2) Aneksi k pogodbi o zaposlitvi, odločbe oziroma sklepi se uskladijo s prejšnjim odstavkom v tridesetih dneh po uveljavitvi aktov iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(3) Javni uslužbenci in funkcionarji pridobijo pravico do višje plače v skladu s prvim odstavkom tega člena postopoma, in sicer po naslednji dinamiki:

- javni uslužbenci na delovnih mestih iz spodnje tretjine plačne lestvice z dnem...,
- ostali javni uslužbenci z dnem...,
- funkcionarji z dnem...

97. člen
(varovana plača)

Če bi imel javni uslužbenec ali funkcionar na podlagi prejšnjega odstavka določeno osnovno plačo v nižjem znesku, kot jo je imel na dan 31. decembra 2023, se mu do izenačitve obeh zneskov osnovne plače izplačuje razlika do zneska osnovne plače na dan 31. decembra 2023.

98. člen
(izdaja podzakonskih predpisov)

(1) Predpisi vlade in ministrov na podlagi tega zakona se izdajo v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Minister, pristojen za zunanje zadeve, izda sklep iz sedmega odstavka 5. člena v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

99. člen
(uporaba določb o sklepanju kolektivnih pogodb)

Določbe 80., 81., 82. in 83. člena tega zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2026. Do takrat se za sklepanje kolektivnih pogodb uporabljajo določbe 41., 42 in 42.a Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 107/10, 35/11 – ORZSPJS49a, 27/12 – odl. US, 40/12 – ZUJF, 46/13, 25/14 – ZFU, 50/14, 95/14 – ZUPPJS15, 82/15, 23/17 – ZDOdv, 67/17, 84/18, 204/21 in 139/22).

100. člen
(veljavnosti določb zakonov, ki urejajo plače v področnih predpisih)

101. člen
(veljavnost in podaljšanje uporabe dosedanjih predpisov)

102. člen
(podaljšanje uporabe dosedanjih predpisov in drugih aktov)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki pa se do uveljavitve ustreznih predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, uporabljajo še naprej, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom:

1. Uredba o delovni uspešnosti iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu (Uradni list RS, št. 97/09 in 41/12);
2. Uredba o enotni metodologiji in obrazcih za obračun in izplačilo plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 14/09, 23/09, 48/09, 113/09, 25/10, 67/10, 105/10, 45/12, 24/13, 51/13, 12/14, 24/14, 52/14, 59/14, 24/15, 3/16, 70/16, 14/17, 68/17, 6/19, 51/19, 59/19, 78/19, 157/20, 191/20, 13/21, 101/21, 122/21, 145/21, 194/21, 15/22, 99/22, 117/22 in 151/22);
3. Pravilnik o metodologiji za posredovanje in analizo podatkov o plačah, drugih izplačilih in številu zaposlenih v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 28/14, 52/14, 88/16, 119/21 in 15/22);
4. Uredba o plačah direktorjev v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 68/17, 4/18, 30/18, 116/21, 180/21, 29/22, 89/22, 112/22 in 25/23);
5. Uredba o kriterijih za določitev višine položajnega dodatka za javne uslužbence (Uradni list RS, št. 85/10, 173/20 in 121/21);
6. Uredba o plačah in drugih prejemkih javnih uslužbencev za delo v tujini (Uradni list RS, št. 14/09, 16/09 – popr., 23/09, 51/10, 67/10, 80/10 – ZUTD, 41/12, 68/12, 47/13, 96/14, 39/15, 57/15, 73/15, 98/15, 6/16, 38/16, 62/16, 4/17, 26/17, 35/17, 54/17, 5/18, 35/18, 43/18, 64/18, 6/19, 35/19, 59/19, 78/19, 7/20, 129/20, 3/21, 16/21, 61/21, 87/21, 158/21, 15/22, 68/22, 74/22 in 138/22);
7. Uredba o uvrstitvi formacijskih dolžnosti in nazivov v Slovenski vojski v plačne razrede (Uradni list RS, št. 71/08, 78/08, 85/10, 46/17, 86/18, 6/22 in 2/23);
8. Uredba o uvrstitvi delovnih mest v javnih agencijah, javnih skladih in javnih zavodih v plačne razrede (Uradni list RS, št. 69/08, 73/08, 6/11, 46/17 in 80/18);
9. Akti državnega organa, izdani na podlagi tretjega odstavka 13. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 107/10, 35/11 – ORZSPJS49a, 27/12 – odl. US, 40/12 – ZUJF, 46/13, 25/14 – ZFU, 50/14, 95/14 – ZUPPJS15, 82/15, 23/17 – ZDOdv, 67/17, 84/18, 204/21 in 139/22);
10. Akti organa, izdani na podlagi šestega odstavka 13. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 107/10, 35/11 – ORZSPJS49a, 27/12 – odl. US, 40/12 – ZUJF, 46/13, 25/14 – ZFU, 50/14, 95/14 – ZUPPJS15, 82/15, 23/17 – ZDOdv, 67/17, 84/18, 204/21 in 139/22);
11. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev v javni upravi (Uradni list RS, št. 28/06 in 132/20);
12. 7. člen Pravilnika o načinu uresničevanja posameznih pravic in obveznosti iz delovnega razmerja načelnikov upravnih enot (Uradni list RS, št. 66/03, 126/04 in 31/06);

13. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev s področja dela, družine in socialnih zadev (Uradni list RS, št. 28/06);
14. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev s področja šolstva (Uradni list RS, št. 81/06, 22/08, 39/08 – popr., 104/09, 4/10, 6/12 in 28/21);
15. Pravilnik o merilih za ugotavljanje redne delovne uspešnosti direktorjev oseb javnega prava s področja infrastrukture (Uradni list RS, št. 162/21);
16. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev s področja Ministrstva za finance (Uradni list RS, št. 28/06);
17. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev v osebah javnega prava s področja zdravstva (Uradni list RS, št. 33/21);
18. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev s področja športa in mladinske dejavnosti (Uradni list RS, št. 81/06);
19. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev s področja okolja in prostora (Uradni list RS, št. 28/06);
20. Pravilnik o merilih za ugotavljanje redne delovne uspešnosti direktorjev s področja visokega šolstva in znanosti (Uradni list RS, št. 78/22 in 122/22);
21. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev oseb javnega prava s področja dela Ministrstva za gospodarstvo (Uradni list RS, št. 134/06);
22. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev s področja dela Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (Uradni list RS, št. 28/06);
23. Pravilnik o merilih za ugotavljanje redne delovne uspešnosti direktorjev pravnih oseb javnega prava s področja kulture (Uradni list RS, št. 7/09, 33/10, 50/17 in 111/21);
24. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev na področju gasilsko reševalne dejavnosti (Uradni list RS, št. 28/06);
25. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev regionalnih razvojnih agencij (Uradni list RS, št. 28/06 in 39/18);
26. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorja Javnega sklada Republike Slovenije za regionalni razvoj in razvoj podeželja (Uradni list RS, št. 2/10);
27. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorja Javnega gospodarskega zavoda Protokolarne storitve Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 70/07);
28. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev javnih gospodarskih zavodov s področja pravosodja (Uradni list RS, št. 31/06) in
29. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev s področja pravosodja (Uradni list RS, št. 31/06).

103. člen (prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 56/02, 72/03, 115/03 – UPB1, 126/03, 20/04 – UPB2, 70/04, 24/05 – UPB3, 53/05, 70/05 – UPB4, 14/06, 32/06 – UPB5, 68/06, 110/06 – UPB6, 1/07 – odl. US, 57/07, 95/07 – UPB7, 17/08, 58/08, 69/08 – ZTFI-A, 69/08 – ZZavar-E, 80/08, 48/09, 91/09, 108/09 – UPB8, 13/10, 59/10, 85/10, 107/10, 35/11 – ORZSPJS49a, 27/12 – odl. US, 40/12 – ZUJF, 46/13, 25/14 – ZFU, 50/14, 95/14 – ZUPPJS15, 82/15, 23/17 – ZDOdv, 67/17, 84/18, 204/21 in 139/22).

104. člen (začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2024.

Priloga 1: Vrednosti stopenj nominalnih osnov za delo v tujini:

Stopnja nominalne osnove	Vrednost v EUR
10	1.533,04
20	1.642,54
30	1.697,30
40	1.752,04
50	1.806,79
60	1.971,04
70	2.080,55
80	2.299,56
90	2.518,56
100	2.847,06
110	3.175,59
120	3.613,58
130	3.723,09
140	3.832,59
150	4.051,60
160	4.161,11
170	4.270,60

Priloga 2: Plačna lestvica s plačnimi razredi za javne uslužbence in funkcionarje v javnem sektorju

Plačni razred	Osnovna plača (v EUR)
1	1203,36
2	1239,46
3	1276,64
4	1314,94
5	1354,39
6	1395,02
7	1436,87
8	1479,98
9	1524,38
10	1570,11
11	1617,22
12	1665,73
13	1715,70
14	1767,17
15	1820,19
16	1874,80
17	1931,04
18	1988,97
19	2048,64
20	2110,10
21	2173,40
22	2238,60
23	2305,76
24	2374,94
25	2446,18
26	2519,57
27	2595,16
28	2673,01

29	2753,20
30	2835,80
31	2920,87
32	3008,50
33	3098,75
34	3191,71
35	3287,47
36	3386,09
37	3487,67
38	3592,30
39	3700,07
40	3811,07
41	3925,41
42	4043,17
43	4164,46
44	4289,40
45	4418,08
46	4550,62
47	4687,14
48	4827,75
49	4972,59
50	5121,76
51	5275,42
52	5433,68
53	5596,69
54	5764,59
55	5937,53
56	6115,65
57	6299,12
58	6488,10
59	6682,74

60	6883,22
61	7089,72
62	7302,41
63	7521,48
64	7747,13
65	7979,54
66	8218,93
67	8465,50

Priloga 3: Najnižji in najvišji izhodiščni plačni razred delovnega mesta za posamezen tarifni razred

Tarifni razred	Najnižji izhodiščni plačni razred (brez napredovanj)	Najvišji izhodiščni plačni razred (brez napredovanj)
I	1 (12)	1(12)
II	1(12)	3(19)
III	1(12)	4(20)
IV	2(15)	9(27)
V	2(17)	14(32)
VI	5(23)	18(36)
VII/1	10(28)	29(46)
VII/2	14(32)	38(53)
VIII	18(36)	43(57)
IX	22(40)	42(56)

*Priloga 3 je prikaza kot primer in še ne predstavlja uradnega predloga za razpore tarlnih razredov. Najnižji in najvišji izhodišči plačni razred izhajata iz trenutno veljavnih aktov o uvrščanju delovnih mest in nazivov v plačne razrede in njihove prevedbe v plačne razrede nove plačne lestvice.

Priloga 4: Uvrstitev funkcij v plačne razrede

Priloga 5: Prevedba izhodiščnih plačnih razredov delovnih mest, nazivov in funkcij

Plačni razred na dan 1. 4. 2023	Vrednost - sedanja lestvica	Prevedba v novi plačni razred	
12	708,46	1	1203,36
13	736,79	1	1203,36
14	766,27	1	1203,36
15	796,92	2	1239,46
16	828,79	2	1239,46
17	861,96	2	1239,46
18	896,43	3	1276,64
19	932,28	3	1276,64
20	969,57	4	1314,94
21	1008,36	4	1314,94
22	1048,7	5	1354,39
23	1090,65	5	1354,39
24	1134,27	6	1395,02
25	1179,63	7	1436,87
26	1226,82	8	1479,98
27	1275,88	9	1524,38
28	1326,92	10	1570,11
29	1380,01	11	1617,22
30	1435,2	12	1665,73
31	1492,62	13	1715,70
32	1552,31	14	1767,17
33	1614,4	15	1820,19
34	1678,98	16	1874,80
35	1746,13	17	1931,04
36	1815,99	18	1988,97
37	1888,62	19	2048,64
38	1964,17	20	2110,10

39	2042,75	21	2173,40
40	2124,46	22	2238,60
41	2209,43	23	2305,76
42	2297,79	24	2374,94
43	2389,72	25	2446,18
44	2485,3	26	2519,57
45	2584,71	27	2595,16
46	2688,1	29	2753,20
47	2795,64	30	2835,80
48	2907,45	31	2920,87
49	3023,75	33	3098,75
50	3144,7	34	3191,71
51	3270,49	35	3287,47
52	3401,31	37	3487,67
53	3537,36	38	3592,30
54	3678,86	39	3700,07
55	3826,01	41	3925,41
56	3979,04	42	4043,17
57	4138,22	43	4164,46
58	4303,74	45	4418,08
59	4475,88	46	4550,62
60	4654,92	47	4687,14
61	4841,11	49	4972,59
62	5034,77	50	5121,76
63	5236,15	51	5275,42
64	5445,6	53	5596,69
65	5663,42	54	5764,59
66	5889,96	55	5937,53

*Priloga 5 prikazuje prevedbo izhodiščnih plačnih razredov delovnih mest, nazivov in funkcij, ki bodo veljali na dan 1. 4. 2023. To pomeni, da se izhaja iz predpostavke, da je najnižje uvrščeno delovno mesto, uvrščeno v 12. plačni razred, in da bo to delovno mesto uvrščeno v 1. plačni razred nove lestvice, ki je določen v višini minimalne plače v letu 2023.